'Υπεύθυνος ἐπὶ τῆς ὕλης:
ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ
Ρεθύμνου 18

'Υπεύθυνος Τυπογραφείου:
ΣΩΤΗΡΙΟΣ Κ. ΦΙΛΙΠΠΙΔΗΣ
'Οδὸς Μενελάου 17

Τυπογραφεῖον
«ΠΑΡΝΑΣΣΟΣ», Αἰόλου 70
(Στοὰ Δημητρακοπούλου)

ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗ
ΣΥΛΛΟΓΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

ΠΕΜΠΤΗ
25
ΑΠΡΙΛΙΟΥ
1957

Γραφεῖα: ΡΟΥΖΒΕΛΤ ('Ακαδημίας) 60 — Τηλ. 613.859 | ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΥΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ | Περίοδος Β' — 'Αριθ. φύλλου 172 (267)

Η ΑΠΟΤΡΑΠΕΙΣΑ ΠΑΡΑΙΤΗΣΙΣ ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

ΤΟ ΘΕΜΑ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΗΣΕΩΣ ΤΩΝ ΔΙΑΘΕΣΙΜΩΝ ΤΩΝ ΤΡΑΠΕΖΩΝ

ΕΝΙΣΧΥΜΕΝΗ Η ΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

Η ΔΡΑΣΙΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ

Τὸ γνωστὸν ζήτημα τῆς ἀπειληθείσης παραιτήσεως τοῦ Διοικητοῦ κ. Κυριακοπούλου, τὸ πρακαλέσαν ἀληθῆ σάλον, διηυθετήθη καὶ ἡ παραίτησις ἐματαιώθη. Τὸ γεγονὸς τοῦτο, σύμφωνα μὲ τὴν ἀρχὴν «οὐδὲν κακὸν ἀμιγὲς καλοῦ», ἀπετέλεσε μίαν ἰσπουδαίαν ἐνίσχυσιν τῆς 'Εθνικῆς Τραπέζης καὶ τοῦ Διοικητοῦ της, τοῦ ὁποίου αἱ σώφρονες καὶ ἐποικοδομητικαὶ ἀπόψεις ἐπεβλήθησαν. 'Αλλ' ἔδωκεν ἀφορμὴν καὶ εἰς τὴν προβολὴν ἑνὸς ἄλλου παράγοντος δικαιουμένου νὰ ἔχῃ γνώμην ἐπὶ τῶν γενικῶν Τραπεζιτικῶν ζητημάτων: τοῦ προσωπικοῦ τῶν Τραπεζῶν, ὁ μόχθος τοῦ ὁποίου ἐξασφαλίζει τὴν εὐημερίαν αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ ἡ εὐημερία τῶν ὁποίων εἰς τὸ ἔπακρον ἐνδιαφέρει τὸ προσωπικὸν διότι δι' αὐτῆς ἐξασφαλίζεται τὸ παρὸν καὶ τὸ μέλλον αὐτοῦ.

'Η ἐξέλιξις τῶν γεγονότων ἔχει ὡς ἑξῆς:

'Η Κυβέρνησις ἀπεφάσισε τὴν χρησιμοποίησιν τῶν διαθεσίμων τῶν Τραπεζῶν, λίαν ηὐξημένων ὡς ἐκ τῆς διογκώσεως τῶν καταθέσεων, εἰς μεσοπροθέσμους καὶ μακροπροθέσμους παραγωγικὰς ἐπενδύσεις. 'Ο Διοικητὴς τῆς 'Εθνικῆς Τραπέζης ἀντετάχθη εἰς τὴν ἀνεξέλεγκτον καὶ ἀπεριόριστον ἐφαρμογὴν τῆς ἀρχῆς αὐτῆς κι' ἐπέτυχε, διὰ τῆς σθεναρᾶς στάσεώς του, τὴν παροχὴν θετικῶν ἐγγυήσεων ὅτι γνώμων τῶν τοιούτων τοποθετήσεων θὰ εἶναι τὸ καλῶς ἐννοούμενον γενικὸν συμφέρον καθὼς καὶ ἡ κατοχύρωσις τῆς εὐθύνης τῆς Τραπέζης καὶ οὐχὶ ἡ κομματικὴ ἰσκοπιμότης τῶν πολιτευομένων καὶ τὸ στενὸν συμφέρον τῶν οἰκονομικῶν συγκροτημάτων. 'Επιστέγασμα τῆς ἐπιτεύξεως ταύτης εἶναι ἡ ληφθεῖσα ἀπόφασις ὅπως τὰ σχετικὰ ζητήματα ρυθμίζονται δι' ἀπ' εὐθείας ἐπαφῆς τοῦ Διοικητοῦ τῆς 'Εθνικῆς Τραπέζης κ. Β. Κυριακοπούλου μετὰ τοῦ Πρωθυπουργοῦ κ. Κ. Καραμανλῆ.

*

Κατὰ τὰς πληροφορίας μας ὁ κ. Κυριακόπουλος συμφωνεῖ ἀπολύτως ἐπὶ τῆς ἀνάγκης χρηματοδοτήσεως τῆς παραγωγῆς, πιστεύει ὅμως ὅτι ἡ μεσοπρόθεσμος δανειοδότησις δὲν εἶναι ὀρθὸν νὰ γίνεται ἐκ βραχυπροθέσμων καταθέσεων ἀλλὰ μόναν ἐκ μεσοπροθέσμων. Τοιαῦτα δὲ κεφάλαια διαθέτει μόνον ὁ Ο. Χ. Ο. Α. Τὰ κεφάλαια ταῦτα ἐὰν διετίθεντο εἰς τὴν 'Εθνικὴν Τράπεζαν θὰ ἦτο δυνατὸν αὕτη ν' ἀσκήσῃ ἀποτελεσματικῶς καὶ γονίμως τὴν μεσοπρόθεσμον καὶ τὴν μακροπρόθεσμον πίστιν καὶ μάλιστα μὲ ἐπιτόκια συντελοῦντα εἰς τὴν αὔξησιν τῆς συναγωνιστικότητος τῆς 'Ελληνικῆς Βιομηχανίας, ταὐτοχρόνως δὲ δὲν θὰ προεκαλοῦντο ζημίαι εἰς τὴν Τράπεζαν, ἡ ὁποία, κατὰ τὰς ἀπόψεις τοῦ κ. Διοικητοῦ, συνεπείᾳ τῶν διαφόρων δεσμεύσεων ἐπὶ τῶν διαθεσίμων της, ἔχει λίαν ὑψηλὸν κόστος χρήματος.

'Εξ ἄλλου, ζωηρὸν ἐνδιαφέρον ἐπὶ τοῦ προκύψαντος γενικωτέρου ζητήματος, δηλαδὴ τῆς τύχης τῶν εἰς δραχμὰς καταθέσεων, ἐξεδήλωσαν οἱ Σύλλογοι τοῦ Προσωπικοῦ τῶν 'Εμπορικῶν Τραπεζῶν. Οὕτω, τὴν 9ην τρέχοντος, καὶ περὶ ὥραν 12 καὶ 15' συνεκροτήθη σύσκεψις εἰς τὰ Γραφεῖα τοῦ Συλλόγου τῆς 'Εμπορικῆς Τραπέζης, εἰς ἣν παρέστησαν οἱ κ. κ. Κοκκινάκης, Μελισσαρόπουλος, Μίχας Παππᾶς, 'Αθανασιάδης, Τρίμης, 'Αποστολάκης, καὶ Βιζυηνός.

Δυστυχῶς καίτοι προσκληθέντες δὲν προσῆλθον οἱ ἐκπρόσωποι τῶν Συλλόγων 'Ιονικῆς Λαϊκῆς καὶ τ. 'Αθηνῶν.

Κατὰ τὴν συζήτησιν διεπιστώθη πράγματι πλήρης ταὐτότης ἀπόψεων ἐπὶ τοῦ θέματος τὸ ὁποῖον ἀφορᾷ τόσον τὰς 'Εμπορικὰς Τραπέζας, ὅσον καὶ τοὺς ἐν αὐτοῖς ἐργαζομένους.

'Επροτάθη ὅθεν ἡ σύγκλησις τῆς ΟΤΟΕ, ἵνα συζητηθῇ εὐρύτερον τὸ ἀνακῦψαν ζήτημα καὶ ληφθοῦν ἀποφάσεις.

'Ως μάλιστα ἐδήλωσεν ὁ κ. Μίχας, εἶναι ἐπάναγκες, ὅπως πάντα τὰ θέματα Τραπεζιτικῆς πίστεως, ἀποτελέσουν καὶ ἀντικείμενον συζητήσεως τοῦ ἐντὸς τοῦ ἔτους συνερχομένου συνεδρείου τῆς Ο.Τ.Ο.Ε.. Διότι δὲν πρέπει νὰ μᾶς ἀπασχολοῦν μόνον τὰ στενώτερα ἐπαγγελματικά μας ζητήματα, ἀλλὰ πᾶν ζήτημα τὸ ὁποῖον ἐνῷ φαίνεται ἐκ πρώτης ὄψεως ὅτι δὲν ἀφορᾷ τοὺς Τραπεζοϋπαλλήλους, ἐν τούτοις ἐξεταζόμενον ἐν λεπτομερείαις, ὄπτεται τῆς ὑπάρξεως τῶν ἐργαζομένων.

Λόγῳ διευθετήσεως τοῦ ζητήματος ἡ ὡρισθεῖσα σύγκλησις τοῦ Ε. Σ. τῆς Ο.Τ.Ο.Ε. δὲν ἐπραγματοποιήθη.

'Αφ' ἑτέρου, τὸ Προσωπικὸν τῆς 'Εθνικῆς Τραπέζης προέβη, πρωτοβουλίᾳ τοῦ Συλλόγου ὑπαλλήλων, εἰς τὰς ἑξῆς ἐνεργείας:

Τὴν 10ην π. μ. τῆς 9.4.57 ἐπραγματοποιήθη μεγάλη συγκέντρωσις τῶν ἀνωτέρων στελεχῶν τῆς Τραπέζης. 'Αντικειμενικὸς σκοπὸς τῆς συγκεντρώσεως, ὡς ἐξήγησεν ὁ κ. Πρόεδρος, ἦτο ἡ διὰ τῆς παρουσιάσεως εἰς τὸν κ. Διοικητὴν ἐκδήλωσις τῆς ἀντιθέσεως τῶν 'Υπαλλήλων τῆς Ε. Τ. Ε. Α. πρὸς τὰ ἐξαγγελθέντα οἰκονομικὰ μέτρα, ἅτινα, ὡς ἐκ τῆς θέσεώς των δύνανται νὰ γνωρίζουν, θὰ ἀπετέλουν καταστροφὴν διὰ τὴν πίστιν καὶ τὴν ἐν γένει Οἰκονομίαν τῆς Χώρας. Πέραν τούτου, ἡ παραίτησις τοῦ κ. Διοικητοῦ θὰ εἶχε ὡς ἀποτέλεσμα, γενικωτέραν ψυχολογικὴν ἐπίδρασιν ἐπὶ τῶν ἀποταμιευτῶν καὶ ἐπὶ τῆς περαιτέρω τύχης τῆς Τραπέζης.

Προτάσει τοῦ κ. Προέδρου, συνεστήθη πολυμελὴς ἐπιτροπὴ ἐκ στελεχῶν τῆς Τραπέζης πρὸς διαδήλωσιν τῶν ἀνωτέρω ἀπόψεων τόσον πρὸς τὸν Διοικητὴν κ. Κυριακόπουλον ὅσον καὶ πρὸς τὸ Γενικὸν Συμβούλιον τῆς Τραπέζης.

Τὴν 'Επιτροπὴν ἀπετέλεσαν οἱ κ. κ. Μελισσαρόπουλος, Βασιλόπουλος, Βούλγαρης, Παπαδόπουλος, Σαγκριώτης, Τσικλητῆρας, Στολίγκας, Τριανταφυλλόπουλος, Βαλαβανιώτης, Βάρδης, Πίκουλας, 'Αγιπανασιώτης, Οἰκονομόπουλος, Μουρκουτᾶς, Τσουδερός, Προκοπίου, Κατσάμπας, Κοτρώτσος (προερχόμενοι ἐκ τῆς τ. 'Εθνικῆς), ὡς καὶ οἱ κ. κ. Δημητρίου, Ραζῆς, Ματαράγκας, Δογάνης, Μπαιρούνος, 'Αγγέλου (ἐκ τῆς τ. 'Αθηνῶν).

Τὴν ἀνωτέρω ἐπιτροπὴν ἐπλαισίωσαν καὶ οἱ ἐπὶ κεφαλῆς τῶν ἐν τῇ 'Εθνικῇ ἀδελφῶν σωματείων κ.κ. Τρίμης, 'Αποστολάκης ὡς καὶ ὁ Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου Συνταξιούχων κ. 'Ηλίας Χατζηανδρέου.

Εἰς τὴν ἐκδήλωσιν ταύτην δὲν μετέσχεν ἡ ἡγεσία τοῦ Συλλόγου τῆς τ. 'Αθηνῶν, οὔτε καὶ ἀπὸ πλευρᾶς των ἐξεδηλώθη οἱαδήποτε ἐνέργεια ἐπὶ τοῦ γενικοῦ τούτου θέματος.

Τὴν 11,45' π.μ. ἡ 'Επιτροπὴ ἐπαρουσιάσθη εἰς τὸν κ. Διοικητήν, παρισταμένων τοῦ 'Υποδιοικητοῦ κ. Παρασκευοπούλου καὶ τοῦ Δ) τοῦ κ. Μαριολέα.

'Ο κ. Μελισσαρόπουλος λαβὼν τὸν λόγον, ἐξήγησεν εἰς τὸν κ. Διοικητὴν τὸ νόημα τοῦ διαβήματος καὶ διεδήλωσε τὴν πλήρη συμπαράστασιν ὁλοκλήρου τοῦ προσωπικοῦ τῆς Ε.Τ.Ε.Α., πρὸς τὰς ἀπόψεις τῆς Διοικήσεως ἐπὶ τοῦ θέματος τῶν διαθεσίμων τῆς Τραπέζης. Προσέθεσε δὲ ὅτι τὸ Προσωπικὸν εἶναι ἕτοιμον νὰ κατέλθῃ εἰς ἀγῶνα, ἂν παραστῇ ἀνάγκη.

'Ο κ. Διοικητής, ἀπαντῶν, ἐδήλωσεν ὅτι, θέμα παραιτήσεως δὲν ὑφίσταται πλέον διότι τὰ πάντα διηυθετήθησαν κατόπιν τῶν ἐπαφῶν ἃς εἶχε τὴν πρωΐαν τῆς ἰδίας ἡμέρας μὲ τοὺς ἁρμοδίους κυβερνητικοὺς παράγοντας.

'Η δήλωσις αὐτὴ τοῦ κ. Διοικητοῦ ἐγένετο δεκτὴ μὲ αὐθορμήτους ἐκδηλώσεις ἱκανοποιήσεως ἐκ μέρους τῶν παρισταμένων.

Πρὸ τῆς εἰσόδου εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ κ. Διοικητοῦ, ὁ Πρόεδρος κ. Μελισσαρόπουλος ἔσχε συνομιλίαν μετὰ τῶν μελῶν τοῦ Γεν. Συμβουλίου κ.κ. Δεμερτζῆ καὶ Κούμ, οἵτινες ἀνέλαβον νὰ γνωστοποιήσουν εἰς τὸ Γεν. Συμβούλιον τῆς Τραπέζης τὴν συμπαράστασιν τοῦ προσωπικοῦ παρὰ τὸ πλευρὸν τῆς Διοικήσεως εἰς τὸ προκῦψαν ζήτημα.

*

Σχετικῶς, ἐξεδόθησαν αἱ ἑξῆς ἀνακοινώσεις:

ΣΥΛΛΟΓΟΙ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

'Αθῆναι, 8—4—1957

Οἱ Σύλλογοι τοῦ Προσωπικοῦ τῆς 'Εθνικῆς Τραπέζης τῆς 'Ελλάδος ἐν ὄψει τῆς ἀπειλουμένης νέας ἐπιδρομῆς κατὰ τοῦ 'Ιδρύματος συνεπείᾳ τῶν ἐξαγγελλομένων νέων οἰκονομικῶν μέτρων τῆς Κυβερνήσεως καταστρεπτικῶν ὄχι μόνον διὰ τὸ "Ιδρυμα καὶ τοὺς ἐργαζομένους εἰς αὐτό, ἀλλὰ καὶ δι' ὁλόκληρον τὴν 'Εθνικὴν Οἰκονομίαν, καλοῦν τὸ Προσωπικὸν τῆς Τραπέζης, ὅπως εὑρίσκεται εἰς συνεχῆ ἐπιφυλακὴν διὰ νὰ ἀγωνισθῇ ἐὰν τελικῶς παραστῇ ἀνάγκη, δι' ὅλων τῶν μέσων πρὸς ματαίωσιν τῶν νέων «σωτηρίων» μέτρων τύπου 1953 καὶ καλεῖ παρὰ τὸ πλευρόν του πάντα ἐνδιαφερόμενον διὰ τὸ "Ιδρυμα καὶ τὴν ὁμαλὴν οἰκονομικὴν ἐξέλιξιν τοῦ τόπου.

Τὸ Προσωπικὸν τῆς 'Εθνικῆς Τραπέζης σφαγιασθὲν κατὰ τὸ παρελθὸν συνεπείᾳ τῆς ἄφρονος Κυβερνητικῆς πολιτικῆς δὲν εἶναι διατεθειμένον νὰ ἐπιτρέψῃ νέα πειράματα, τὰ ὁποῖα ὡς ἀπεδείχθη καταλήγουν πάντοτε εἰς βάρος αὐτοῦ καὶ τῆς Τραπέζης.

Σύλλογος 'Υπαλλήλων 'Εθν. Τραπέζης—Σύλλογος εἰσπρακτόρων 'Εθν. Τραπέζης—Σύλλογος Βοηθητ. προσωπικοῦ.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

'Αθῆναι, 9 'Απριλίου 1957

Μετὰ τὴν καταστροφικὴν συγχώνευσιν τῶν Τραπεζῶν καὶ τὴν τριετίαν τῆς διοικήσεως 'Ηλιάσκου, μὲ τὴν διαχείρισιν τῆς ὁποίας ἀσχολεῖται ἤδη ἡ δικαιοσύνη, ἡ μεταβολὴ τῆς διοικήσεως τῆς 'Εθνικῆς Τραπέζης ὑπῆρξε μία λίαν ἐπιτυχὴς ἐνέργεια τῆς Κυβερνήσεως

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ εἰς τὴν 3ην σελίδα)

ΠΡΟΣ ΚΑΘΑΡΣΙΝ ΤΟΥ ΑΓΟΥΣ ΗΛΙΑΣΚΟΥ

Ο ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΚΑΤΕΘΕΣΕ ΜΗΝΥΣΙΝ ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΟΥ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΩΣ

ΟΛΟΚΛΗΡΟΝ ΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟΝ ΑΥΤΗΣ

Τὸ ἄγος 'Ηλιάσκου βαίνει πρὸς ὁλοκληρωτικὴν κάθαρσιν. 'Ο ἄνθρωπος ὁ ὁποῖος εἰσήλιασεν εἰς τὸ ἱερὸν τέμενος τῆς 'Εθν. Τραπέζης ὡς Ταῦρος ἐν ὑαλοπωλείῳ διὰ νὰ τὰ κάμῃ γυαλιὰ καρφιά. 'Ο ἀνάλγητος ἐργοδότης, κατάλοιπον τῆς νοοτροπίας τοῦ 19ου αἰῶνος, ὁ ὁποῖος ἐδυνάστευσε δύο γενεὰς σκλάβων, κατ' εὐφημισμὸν ὑπαλλήλων, οἱ ὁποῖοι, οὐχ' ἧττον, ἀπὸ ἀταβιστικὸν πλέγμα δουλοφροσύνης τὸν ἐνθυμοῦνται εὐγνωμόνως καὶ νοσταλγικῶς. 'Ο ἀδίστακτος κερδοσκόπος ὁ ὁποῖος εἰσήγαγεν, εἰς τὸ ἐθνικόν μας ἵδρυμα, τὰς χυδαίας συνηθείας τῆς «πιάτσας» καὶ τοὺς ὑπόπτους συνδυασμοὺς τῆς «σπέκουλας», σύρεται ἐπὶ τέλους πρὸ τῆς Δικαιοσύνης, ἵνα δώσῃ λόγον τῶν πράξεών του καὶ Νέμεσις εἶναι δι' αὐτόν, αὐτὸ τοῦτο τὸ προσωπικὸν τοῦ 'Ιδρύματος εἰς βάρος τοῦ ὁποίου τόσον πολὺ ἀμέσως καὶ ἐμμέσως ἠσχημόνησεν.

'Ο πρόεδρος τοῦ Συλλόγου ὑπαλλήλων τῆς 'Εθνικῆς Τραπέζης κ. Κωστῆς Μελισσαρόπουλος, εἰς ἐκτέλεσιν σχετικῆς ὁμοθύμου ἀποφάσεως τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τοῦ Προσωπικοῦ, τὰ λεπτομερῆ πρακτικὰ τῆς ὁποίας ἐδημοσιεύθησαν εἰς τὸ προηγούμενον φύλλιον τῆς «Τραπεζιτικῆς», συνοδευόμενος ὑπὸ τῶν συνηγόρων κ. κ. 'Αγγ. Τσουκαλᾶ, 'Ηλ. Τσιριμώκου καὶ 'Αγγ. Προκοπίου, παρουσιάσθη ἐνώπιον τοῦ κ. Εἰσαγγελέως Πρωτοδικῶν 'Αθηνῶν καὶ ἐπέδωκε τὴν κάτωθι μήνυσιν:

ΜΗΝΥΣΙΣ

Τοῦ ἐνταῦθα ἑδρεύοντος Σωματείου ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ», νομίμως ἐκπροσωπουμένου ὑπὸ τοῦ Προέδρου αὐτοῦ Κωνσταντίνου Μελισσαροπουλου κατοίκου Φιλοθέης (Πλατεῖα 'Εθνικῆς Τραπέζης 3)

ΚΑΤΑ

Κωνσταντίνου 'Ηλιάσκου τ. Διοικητοῦ τῆς 'Εθνικῆς Τραπέζης 'Ελλάδος καὶ 'Αθηνῶν, (Πλατεῖα Λυκαβηττοῦ 2).

'Εν 'Αθήναις τῇ 9η Μαρτ. 1957

Π ρ ὸ ς

Τὸν Κον Εἰσαγγελέα τῶν ἐν 'Αθήναις Πλημμελειοδικῶν

'Ε ν τ α ῦ θ α.

Κατὰ 'Ιανουάριον τοῦ ἔτους 1953 ἀπεφασίσθη καὶ ἐξετελέσθη ἐξ ἀπίνης ἡ συγχώνευσις τῆς 'Εθνικῆς Τραπέζης τῆς 'Ελλάδος μετὰ τῆς Τραπέζης 'Αθηνῶν, τῆς ὁποίας ὁ ἔναντι μηνυόμενος ἦτο Γενικὸς Διευθυντής, εἰς ἐνιαῖον Τραπεζικὸν 'Οργανισμὸν ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΚΑΙ ΑΘΗΝΩΝ», εἰς τὴν διοίκησιν δὲ τῆς νέας αὐτῆς Τραπέζης ἀνερρίθη ταυτοχρόνως ὁ μηνυόμενος.

Δὲν ἀποτελοῦν, τό γε νῦν ἔχον τοὐλάχιστον, ἀντικείμενον τῆς παρούσης τὰ παρασκήνια τῶν συνθηκῶν ὑφ' ἃς ἔλαβε χώραν ἡ συγχώνευσις τῶν Τραπεζῶν, ὁ ρόλος τὸν ὁποῖον ἔπαιξεν κατὰ τὰς κρισίμους ἐκείνας στιγμὰς αὐτὸς οὗτος ὁ μηνυόμενος, πρὸς ἱκανοποίησιν προσωπικῶν φιλοδοξιῶν ἢ ἄλλων συμφερόντων, ὡς καὶ ἡ ἐν γένει περαιτέρω πολιτεία του ὡς Διοικητοῦ τῆς νέας Τραπέζης, ἐφ' ὅσον αὕτη δὲν συνδέεται μὲ πράξεις ἢ παραλείψεις συνιστώσας ποινικῶς κολάσιμα ἀδικήματα.

'Εν τῇ προόδῳ τῆς ἀνακρίσεως, ἴνα δὲ ἡ Δικαιοσύνη, ἡ ὁποία θὰ κληθῇ ἐν καιρῷ νὰ λάβῃ τὴν τελικὴν αὐτῆς κρίσιν ἐπὶ τῶν κατωτέρω ἀναπτυχθησομένων συγκεκριμένων καταγγελιῶν, μορφώσῃ γνώμην ἐπὶ τῆς καθόλου προσωπικότητος τοῦ κατηγορουμένου θὰ ἐκτεθῶσιν ἀσφαλῶς ἀναλυτικώτερον καὶ θέματα ἀναφερόμενα εἰς τὴν γενικωτέραν τούτου δρᾶσιν, κατὰ τὴν πρόσφατον ἰδίᾳ τετραετίαν. Θὰ εἶναι δὲ τοσούτῳ μᾶλλον ἀπαραίτητος ὁ κατατοπισμὸς τῆς Δικαιοσύνης ἐπὶ τῆς ἐν γένει πολιτείας τοῦ μηνυομένου, διότι θὰ δώσῃ τὴν εἰκόνα τῆς καθόλου νοοτροπίας του, πρὸ οὐδενὸς ὀρρωδήσαντος προκειμένου νὰ φέρῃ εἰς πέρας ἀτομικὰς — ἰδιοτελεῖς ἢ μὴ — ἐπιδιώξεις καὶ φιλοδοξίας, χωρὶς κἂν τὰ πολλαπλᾶ ἀστοχήματα νὰ δύνανται νὰ καλυφθοῦν ὑπὸ τὸ πρόσχημα τῆς «ἀνεπαρκείας», δοθέντος ὅτι πρόκειται, κατὰ κοινὴν ἀναγνώρισιν καὶ ὁμολογίαν, περὶ προσώπου διαθέτοντος μεγάλην τραπεζικὴν πεῖραν, προικισμένου δὲ μὲ ἀδιαφιλονικήτους ἱκανότητας καὶ εὐφυΐαν.

'Απομακρυθέντος τοῦ ἐναντι μηνυομένου ἐκ τῆς διοικήσεως τῆς Ε.Τ.Ε.Α. κατὰ Δεκέμβριον 1955, τὸ Γενικὸν Συμβούλιον τῆς Τραπέζης δυνάμει τῆς ἀπὸ 5ης Μαρτίου 1956 ἀποφάσεώς του συνέστησεν 'Επιτροπὴν ἐλέγχου τῆς Διαχειρίσεως τοῦ πέως Διοικητοῦ, συγκειμένην ἐκ τῶν κ.κ. 'Αριστομένους Ρόμβου, 'Αριστοτέλους Πέππα καὶ Δημητρίου Καλλιαντζῆ ὡς μελῶν, μὲ εἰσηγητὰς τοὺς κ.κ. Πέτρον Μαριολέαν καὶ Χρῆστον Βούλγαρην (ταμιακοὺς) καὶ 'Ιωάννην Τσαγγάρην (ἀναπληρωματικὸν τοῦ κ. Μαριολέα). Ἡ 'Επιτροπὴ αὕτη, συνελθοῦσα εἰς ἐπανειλημμένας συσκέψεις, ἀπὸ τῆς 14ης Μαρτίου 1956 μέχρι τῆς 1ης Αὐγούστου 1956 καὶ λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὰ εἰς τὴν διάθεσιν αὐτῆς τεθέντα στοιχεῖα, κατέληξεν ὁμοφώνως εἰς συγκεκριμένα συμπεράσματα ἐπὶ τῆς ἐν γένει διαχειρίσεως τοῦ πέως Διοικητοῦ τῆς Ε. Τ. Ε. Α. κ. 'Ηλιάσκου, δυσατυπωθέντα εἰς τὸ ἀπὸ 1ης Αὐγούστου 1956 πόρισμα αὐτῆς. Τοῦ πορίσματος τούτου ὅπερ ἐδημοσιεύθη ἀφ' ἑνὸς μὲν εἰς τὰ φύλλα τῆς 4ης καὶ 5ης Δεκεμβρίου 1956 τῆς ἐν 'Αθήναις ἐκδιδομένης καθημερινῆς 'Εφημερίδος «'Ελευθερία», ἀφ' ἑτέρου δὲ εἰς τὸ φύλλον τῆς 4ης 'Ιανουαρίου 1957 τῆς ἐφημερίδος «Τραπεζιτική», συμπροβάλλομεν τῇ παρούσῃ πλήρες ἀντίγραφον καὶ ἀναφερόμεθα εἰς τοῦτο.

Τὰ πραγματικὰ περιστατικά, τὰ ἐν τῷ πορίσματι τούτῳ ἐκτιθέμενα, καθιστοῦν ἤδη παρέλκουσαν τὴν ἐπανάληψιν αὐτῶν ἐν τῷ σώματι τῆς παρούσης, περιοριζόμεθα δὲ μόνον εἰς τὰς ἀκολούθους δύο παρατηρήσεις:

α) "Οτι ὑπ' ὄψει τῶν συνταξάντων τὸ πόρισμα ἐλεγκτῶν ἐτέθησαν τὰ βιβλία τῆς Τραπέζης καὶ πάντα τὰ συναφῆ στοιχεῖα, εἰς τρόπον ὥστε πᾶν ὅ,τι φέρεται ἐν αὐτῷ ὡς διαπιστωθὲν ἀπεικονίζει προδήλως τὴν πραγματικότητα. Καί,

β) "Οτι τὸ πόρισμα διετυπώθη, ὡς εὐνόητον, κατὰ τρόπον συνοπτικόν, οὕτως ὥστε ἐπιβάλλεται περαιτέρω προκειμένου νὰ γίνῃ δικαστικὴ διερεύνησις τῆς ὑποθέσεως καὶ πληρέστερος προσδιορισμὸς τῶν ἀδικημάτων ὡς πρὸς τὸν χρόνον, τὸν τόπον, τὰ ποσὰ κ.ο.κ., κατ' ἀρχὴν μὲν ἡ ἐξέτασις τῶν μαρτύρων τῶν ὑποταξάντων τοῦτο ἐλεγκτῶν, πρὸς παροχὴν συμπληρωματικῶν διευκρινίσεων, ἐνδεχομένως δὲ καὶ ἄλλων ἐν τῇ Τραπέζῃ προσώπων, ἡ ἀνάγκη τῆς ἐξετάσεως τῶν ὁποίων θέλει προκύψει ἐκ τῆς ἀνακρίσεως.

Οὕτω ἐκ τοῦ ὡς ἄνω πορίσματος προκύπτει κατὰ τρόπον ἀναμφισβήτητον ἡ παρὰ τοῦ μηνυομένου τέλεσις τῶν ἀκολούθων ἀδικημάτων:

Α) Πλεῖσται ὅσαι παραβάσεις τῆς νομοθεσίας περὶ 'Ανωνύμων 'Εταιρειῶν καὶ δὴ καταφανῶς μὲν ἐμπίπτουσαι εἰς τὰς παραγράφους β' καὶ γ' τοῦ ἄρθρου 57 τοῦ Νόμου 2190 μὴ ἀποκλειομένης τῆς συμβρομῆς καὶ ἄλλων παραβάσεων τῆς περὶ 'Ανωνύμων 'Εταιρειῶν νομοθεσίας. Αἱ παραβάσεις αὗται συνίστανται κυρίως εἰς τὴν σύνταξιν ψευδῶν ἢ εἰκονικῶν ἰσολογισμῶν, βάσει τῶν ὁποίων διενεμήθησαν μερίσματα εἰς τοὺς μετόχους, ὡς ὄφθεν προερχόμενα ἐκ κερδῶν τῆς Τραπέζης, ἀπορευσάντων ἐκ τῶν τραπεζικῶν αὐτῆς ἐργασιῶν, ἐνῷ πράγματι διενεμήθησαν ἐκ τῆς περιουσίας τῆς Τραπέζης καὶ ἐπὶ ἀντιστοίχῳ μειώσει αὐτῆς. 'Επαναλαμβάνομεν ὅτι ἐκ τῆς ἐκθέσεως τῶν ἐλεγκτῶν προκύπτουν αἱ ὡς ἄνω παραβάσεις — συνιστῶσαι ποινικῶς κολάσιμον ἀδίκημα — κατὰ πρόπτον συγκεκριμένον, πιθανολογουμένων, οὐχ ἧττον, σαφῶς ὑπὸ τὰς γραμμὰς καὶ ἄλλων παραβάσεων τῆς περὶ ἀνωνύμων 'Εταιριῶν νομοθεσίας, τὰς ὁποίας εὐχερῶς θὰ δυνηθῇ νὰ ἀποκαλύψῃ ἐν καιρῷ ἡ ἀνάκρισις.

Β) Παραβάσεις τῶν περὶ ἀπιστίας διατάξεων τοῦ Π. Κ. συνιστάμεναι εἰς τὴν ἀδικαιολόγητον καὶ κατὰ παρέκκλισιν ἀπὸ τῶν καθιερωμένων τραπεζικῶν κριτηρίων αὔξησιν τῶν ἐπισφαλῶν ἀπαιτήσεων τῆς Τραπέζης ἰδίᾳ διὰ τῆς χρηματοδοτήσεως, ὡς μὴ ὤφειλεν, ἐπιχειρήσεων προδήλως μὴ βιωσίμων καὶ ἀφερεγγύων, ἐπὶ προφανῆ ζημίᾳ τῆς περιουσίας τῆς Τραπέζης.

Τοιαῦται χρηματοδοτήσεις, κατὰ παρέκκλισιν ἀπὸ τῶν καθιερωμένων τραπεζικῶν κριτηρίων, ἐγένοντο κυρίως πρὸς τὰς ἐπιχειρήσεις: 'Εριουργία 'Αναστασοπούλου, ΕΒΥΠ, 'Ατμοπλοΐα Τόγια, ΥΦΑΝΕΤ, ἀδελφῶν Ρετσίνα, Καπναβιομηχανία Ματσάγκου, 'Ελληνικὴ Βιομηχανία ξύλου Ι. Φιλίππου, 'Ελληνικὴ 'Εμπορία Γιούτου Μέταλ Γουόρκς κ. λ. π. 'Ο μηνυόμενος τοιουτέστιν —μὲ τὴν πιθανοτάτην συμμετοχὴν καὶ ἄλλων προσώπων — ἔχων ἐκ δικαιοπραξίας τὴν ἐπιμέλειαν καὶ διαχείρισιν τῆς Ε.Τ.Ε.Α. ἐζημίωσεν ἐκ προθέσεως τὴν περιουσίαν αὐτῆς, ὑποπεσὼν εἰς τὸ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 390 τοῦ Π.Κ. προβλεπόμενον ἀδίκημα.

'Επὶ τῆς δευτέρας ταύτης κατηγορίας ἀδικημάτων, παρατηρητέον εἰδικώτερον τὰ ἀκόλουθα, ἐπὶ δύο ἐκ τῶν ἀνωτέρω συγκεκριμένων περιπτώσεων, μνημονευομένων ὡσαύτως ἐν τῇ ἐκθέσει τῶν ἐλεγκτῶν καὶ ἐπὶ τῶν ὁποίων ἡ ποινικὴ εὐθύνη τοῦ μηνυομένου παρουσιάζεται ἔτι μᾶλλον ἀναγλυφος: 1) 'Η ἔγκρισις τῆς ὑπερμέτρου χρηματοδοτήσεως τῆς 'Εταιρείας ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν 'Ελληνικὴ 'Εμπορία ἐν γνώσει τῆς κακῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως τῆς 'Εταιρείας, δεδομένου ὅτι τὸ Συμβούλιον αὐτῆς ἀπετελεῖτο ἀπὸ ἀνώτατα στελέχη τῆς Τραπέζης τῆς ἀπολύτου ἐμπιστοσύνης τοῦ Διοικητοῦ. 'Επὶ πλέον ἔγκρισις χρηματοδοτήσεως τελείως

Νοτίῳ Ἀφρικῇ ἑκατοντάδων χιλιάδων λιρῶν Ἀγγλίας πρὸς Ἑταιρείας μὲ ἐλάχιστα Κεφάλαια (τῆς μεγαλυτέρας ἐξ αὐτῶν τῆς Γιούνιον Μέταλ Γουὸρκς τὸ κεφάλαιον ἦτο ἀρχικῶς 12.000 Λ.Α. αὐξηθὲν μεταγενεστέρως εἰς Λ.Α. 24.000) καὶ λίαν ἀμφιβόλου βιωσιμότητος, μὲ ἀποτέλεσμα τὴν ἀκινητοποίησιν χρησίμων κεφαλαίων, τὴν δημιουργίαν ζημιῶν περίπου δραχμῶν 40.000.000, τὴν ἐκ παραλλήλου μείωσιν τοῦ συναλλαγματικοῦ ἀποθέματος τῆς Τραπέζης καὶ τὸν οἰκονομικὸν μαρασμὸν τοῦ ἐν Λονδίνῳ Ὑποκαταστήματος τῆς Τραπέζης, τὸ ὁποῖον πρὸς ἐξυγίανσιν τῆς Α.Β.Α. ἠναγκάσθη νὰ διαθέσῃ σημαντικὸν ποσὸν ἐκ τῶν παρ' αὐτῷ κεφαλαίων τῆς Τραπέζης. Ἐπὶ τῆς δευτέρας ταύτης εἰδικωτέρας περιπτώσεως ἐπισημαίνεται ἐπίσης, πρῶτον τὸ γεγονός, ὅτι πρόκειται περὶ χρηματοδοτήσεως ἐπιχειρήσεων ἑδρευουσῶν εἰς τὸ Ἐξωτερικὸν καὶ συνεπῶς οὐδὲν γενικωτέρας φύσεως ἐπιχείρημα εἶναι δυνατὸν νὰ δικαιολογήσῃ ταύτας καὶ δεύτερον, ὡς προκύπτει ὡσαύτως ἐκ τῆς ἐκθέσεως τῶν ἐλεγκτῶν, ὑπῆρχε μετοχικὸν ἐνδιαφέρον τοῦ Διοικητοῦ τῆς Ε.Τ.Ε.Α. καὶ ἐνίων στελεχῶν ,εἴς τινας τῶν ὑπερμέτρως χρηματοδοθεισῶν τούτων ἑταιριῶν, τοῦθ' ὅπερ βαρεῖαν δημιουργεῖ τὴν ὑπόνοιαν ἰδιοτελοῦς σκοποῦ ποῦ μηνυομένου καὶ εἰς τὴν συγκεκριμένην ταύτην περίπτωσιν.

Ἐπειδὴ αἱ ὡς ἄνω πράξεις τοῦ μηνυομένου, ὡς καὶ παντὸς τρίτου ὃν ἤθελε τυχὸν ἀποκαλύψει ἡ ἀνάκρισις, συνιστῶσι ποινικῶς κολάσιμα ἀδικήματα, προβλεπόμενα ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 390 Π. Κ. ὡς καὶ ὑπὸ τῆς περὶ Ἀνωνύμων Ἑταιριῶν Νομοθεσίας.

Ἐπειδὴ ἐκ τῶν ὡς ἄνω ποινικῶς κολασίμων εἰς τὰς ὁποίας ὑπέπεσεν ὁ μηνυόμενος ἡ Ε.Τ.Ε.Α. ἐζημιώθη πασὰ ἀνερχόμενα εἰς ἀρκετὰς ἑκατοντάδας ἑκατομμυρίων δραχμῶν, ὡς καὶ ἐξ αὐτῆς ταύτης τῆς ἐκθέσεως τῶν ἐλεγκτῶν προκύπτει.

Ἐπειδὴ εἰς τὰ περιγραφόμενα ἀδικήματα τῆς β΄ ἰδίως κατηγορίας ὁ μηνυόμενος ἐνέχεται διὰ τοῦ στοιχείου τῆς προσωπικῆς ὠφελείας καὶ ἰδιοπελείας.

Ἐπειδὴ ἡ τοιαύτη εἰς βάρος τῆς Ε.Τ.Ε.Α. ζημία ἀντανακλᾷ εὐθέως ἐπὶ τῶν μετόχων αὐτῆς, τῶν ὁποίων ἡ περιουσία ἐμειώθη ἀναλόγως, τὸ δὲ ἡμέτερον Σωματεῖον κέκτηται σημαντικὸν ἀριθμὸν τοιούτων μετοχῶν.

ΔΙΑ ΤΑΥΤΑ

Καὶ ἐν ἐπιφυλάξει παντὸς ἐν γένει δικαιώματός μας, παρακαλοῦμεν ὅπως ἐνεργηθῶσι τὰ δέοντα διὰ τὴν νόμιμον τοῦ μηνυομένου, ὡς καὶ παντὸς ἑτέρου ὃν ἤθελεν ἀποκαλύψει ἡ ἀνάκρισις, δίωξιν καὶ τιμωρίαν.

Δηλοῦμεν ὅτι παριστάμεθα ὡς πολιτικῶς ἐνάγοντες διὰ πᾶσαν ἐκ τῶν ἀδικημάτων προσγενομένην ἡμῖν θετικὴν ἢ ἀποθετικὴν ζημίαν, ἐπιφυλασσόμενοι ὅπως ἐγείρωμεν ἐν καιρῷ ἀγωγὴν ἐνώπιον τῶν ἁρμοδίων Δικαστηρίων, ὡσαύτως δὲ διὰ τὴν ἐκ τοῦ ἀδικήματος προσγενομένην ἡμῖν ἔναντι τοῦ νομικοῦ προσώπου καὶ τῶν καθ' ἕκαστον μελῶν τοῦ Σωματείου ἠθικὴν βλάβην, ἣν προσδιορίζομεν εἰς τὸ ποσὸν τῶν 100.000 δραχμῶν.

Πληρεξουσίους καὶ ἀντικλήτους διορίζομεν τοὺς κ.κ. Ἄγγελον Κ. Τσουκαλᾶν, Ἠλίαν Τσιριμῶκον, Ἄγγελον Γ. Προκοπίου, δικηγόρους καὶ κατοίκους Ἀθηνῶν.

ΚΑΙ ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝ
ΜΑΡΤΥΡΑΣ

1. Ἀριστομένην Ρόμπον τοῦ Ἀθανασίου, Ὑψηλάντου 4, Δικηγόρον.
2. Ἀριστοτέλην Πέππαν τοῦ Μιχαήλ, Φειδίου 2 Σύμβουλον Ἐλεγκτικοῦ Συμβουλίου.
3. Δημήτριον Καλατζῆν, Σταδίου 22, Γενικὸν Διευθυντὴν ΙΚΑ.
4. Πέτρον Μαργιολέαν τοῦ Γεωργίου, Π. Καλλιγᾶ, Φιλοθέη, Δ)τὴν Ἐθνικῆς Τραπέζης.
5. Χρῆστον Βούλγαρην τοῦ Γεωργίου, Νοταρᾶ 11, Ἐξάρχεια, Ὑπ)τὴν Ἐθνικῆς Τραπέζης.
6. Ἰωάννην Τσαγγάρην τοῦ Παναγιώτου, Ἑπτανήσου 1, ὑποδιευθυντὴν Ἐθν. Τραπέζης.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΓΑΜΟΙ

Εἰς τοὺς τελέσαντας τοὺς γάμους των συναδέλφους κ. Ἀ. Καραμεσίνην καὶ Δίδα Εὐαγ. Σκανδάλη, εὐχόμεθα πᾶσαν εὐτυχίαν.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

Ἡ κ. Λίτσα Θεοδωράκη, σύζυγος τοῦ συναδέλφου τοῦ Πειραιῶς κ. Χ. Θεοδωράκη, ἔτεκεν αἰσίως θῆλυ. Εἰς τοὺς εὐτυχεῖς γονεῖς εὐχόμεθα νὰ τοὺς ζήσῃ.

ΠΕΝΘΗ

Ἀπέθανε καὶ ἐκηδεύθη ἐν Ν. Φιλαδελφείᾳ ὁ παλαιὸς συνάδελφος Κωνστ. Ἀγγελίδης, πατὴρ τοῦ συναδέλφου κ. Ἐμ. Ἀγγελίδη. Συλλυπούμεθα τοὺς οἰκείους τοῦ μεταστάντος.

Ο ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΤΗΣ 25ΗΣ ΜΑΡΤΙΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΘΝΙΚΗΝ ΤΡΑΠΕΖΑΝ

Μετὰ πάσης ἐπισημότητος ἑωρτάσθη καὶ ἐφέτος ἡ ἐπέτειος τῆς Ἐθνικῆς Ἀνεξαρτησίας, εἰς τὴν αἴθουσαν τῶν Συναλλαγῶν τοῦ Κεντρικοῦ

Ἀπὸ τῆς 1ης μ. μ. πυκνὰ πλήθη συναδέλφων συνεκεντρώθησαν, ἀναμένοντα τὴν ἔλευσιν τοῦ Διοικητοῦ διὰ τὴν ἔναρξιν τῆς καθιερωμένης τελετῆς.

Τὴν 1.30 προσῆλθον ὁ Πρόεδρος καὶ τὰ μέλη τῆς Δ.Ε. τοῦ συλλόγου μας ὑπὸ τὰ ἐνθουσιώδη χειροκροτήματα τῶν παριστάμενων.

Ο ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΟΣ ΤΟΥ κ. ΜΕΛΙΣΣΑΡΟΠΟΥΛΟΥ

25 Μαρτίου... Ὁ Εὐαγγελισμὸς τῆς Θεοτόκου καὶ ὁ Εὐαγγελισμὸς τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Γένους. Καὶ πέραν τούτων, ὁ συμβολισμὸς τῆς ἐνάρξεως κάθε μεγάλου καὶ εὐγενικοῦ ἀγῶνα. Ὁ μεγαλύτερος καὶ εὐγενικώτερος ἀγώνας, ἐκεῖνος ποὺ γίνεται γιὰ τὴν Ἐλευθερία. Διότι τὸ βαθύτερο νόημα τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς εἶναι ἡ συνειδητὴ ἀνάπτυξη τῆς Ἐλευθερίας. «Τὴν Ἐλευθερία θὰ ψάλω — εἶπεν ὁ ποιητὴς — ποὺ εἶναι τόσο προσφιλής, ὅσο τὴ νιώθει ἐκεῖνος ποὺ γι' αὐτὴν προσφέρει τὴ ζωή του». Γιατὶ ἡ προσφορὰ τῆς ζωῆς γιὰ τὴν Ἐλευθερία εἶναι, αὐτὸ τοῦτο, ἡ Ἀθανασία. Καὶ Ἐλεύθερος εἶναι ἐκεῖνος ποὺ δὲ νιώθει τὰ δεσμὰ τῆς ὕλης, ἐκεῖνος ποὺ προσφέρει πρόθυμα τὴ ζωή του γιὰ τὴν Ἐλευθερία.

25 Μαρτίου... Ἡ Ἐθνικὴ μας ἑορτὴ καὶ ἡ γιορτὴ κάθε Ἐλευθέρου Ἀνθρώπου.

Καὶ ὅπως τὸν παλιὸ καιρὸ στὰς Ἀθήνας — καθὼς μᾶς τὸ περιγράφει ὁ Θουκιδίδης — κατὰ τὴν ταφὴ τῶν νεκρῶν τοῦ πολέμου ἀνέβαινε Ἕνας στὸ βῆμα γιὰ νὰ ἐξάρῃ τὶς ἀρετὲς Ἐκείνων ποὺ ἔπεσαν στὸν ἀγῶνα, ἔτσι κ' ἐδῶ τώρα, ἀπὸ 100 καὶ πλέον χρόνια, συνηθίζεται ν' ἀνεβαίνει κάποιος στὸ βῆμα, σὲ κάθε συνάθροιση Ἑλλήνων, γιὰ νὰ ὑμνήσει τὰ Ἔργα καὶ νὰ τιμήσῃ τὴ μνήμη τῶν Ἀθανάτων νεκρῶν ποὺ ἔπεσαν στὸν Ἱερὸν ἀγῶνα γιὰ τὴν Ἐλευθερία.

Ρήγας Φερραῖος, Γρηγόριος ὁ Ε΄., Ἀθανάσιος Διάκος, Γρηγόριος Δικαῖος Παπαφλέσσας, Ὀδυσσεὺς Ἀνδρούτσος, Καραϊσκάκης, Καραισκάκης, Καραολῆς, Αὐξεντίου, Παλληκαρίδης... καὶ ὅλοι οἱ ἀφανεῖς ἀθάνατοι Ἥρωες, ποὺ εἶναι τόσο περισσότερον ἔνδοξοι, ὅσον εἶναι περισσότερον ἀφανεῖς, καὶ ἔχουν ὁλόκληρη τὴ Γῆ τάφο.

Ἡ Ἐλευθερία ὑπάρχει μέσα στὸ αἷμα ποὺ τρέχει στὶ φλέβες τῶν Ἑλλήνων. Καὶ εἶναι πολὺ φυσικόν, ἀφοῦ οἱ Ἕλληνες εἶναι ὁ εὐγενέστερος λαὸς τῆς Γῆς, εἴτε Πελοποννήσιοι εἶναι, εἴτε Στερεολαδίτες, εἴτε Μακεδόνες, Ἠπειρῶτες, Θρᾷκες, Νησιῶτες, Κρητικοί, Κύπριοι... Ὅλοι Ἕλληνες, ὅλοι Ἐλεύθεροι. Γιατὶ ἡ Ἐλευθερία εἶναι Ἰδέα, εἶναι ἠθικὴ ἔννοια, καὶ μία Ἰδέα δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ σκλαβωθῇ.

Τὰ δημοτικά μας τραγούδια ἐκφράζουν κατὰ τὸν ὡραιότερο τρόπο τὸν πόθο τοῦ Ἕλληνος ἀλκίμου γιὰ τὴν ἀνεξαρτησία.

«Μάνα σοῦ λέω, δὲν μπορῶ τοὺς (Τούρκους νὰ δουλεύω,
»δὲν ἠμπορῶ, δὲν δύναμαι, (ἐμόλλιασε ἡ καρδιά μου.
»Θὰ πάρω τὸ ντουφέκι μου, νὰ (πάω νὰ γένω κλέφτης
»Νὰ κατοικήσω στὰ βουνὰ καὶ (στὲς ψηλὲς ραχοῦλες,
»Νάχω τοὺς λόγγους συντροφιά, (μὲ τὰ θεριὰ κουβέντα,
»Ν' ἄχω τὰ χιόνια γιὰ σκεπή, τοὺς (βράχους γιὰ κρεββάτι,
»Νάχω μὲ τὰ κλεφτόπουλα καθη- (μερνὸ λημέρι.
»Θὰ φύγω μάνα καὶ μὴν κλαῖς, (μὸν δός μου τὴν εὐχή σου».

Ἔτσι ἄρχισε νὰ γεννιέται ὁ πόθος καὶ ἡ πραγματοποίηση τῆς Ἐλευθερίας στοὺς σκλαβωμένους Ραγιάδες. Οἱ γιέοι ἔπαιρναν τὰ βουνά, οἱ γέροι δίδασκαν στὰ κρυφὰ σκολειά...

Καὶ ὁ καιρὸς ἀριμάζει... Οἱ ἰδέες ποὺ γέννησαν τὴ Γαλλικὴ Ἐπανάσταση καὶ διετύπωσαν τὴν ἀπαραμίλλη διακήρυξη τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ πολίτη διαδίδονται διαρκῶς πλατύτερα. Οἱ Ἕλληνες τοῦ Ἐξωτερικοῦ ἱδρύουν τὴν Ἑταιρεία τῶν Φιλομούσων καὶ τὸ Ξενόγλωσσον Ξενοδοχεῖον, ποὺ ἀποτελοῦν προπλάσματα τῆς Φιλικῆς Ἑταιρείας.

Ὁ Ρήγας Φερραῖος ἐξαπολύει τὸ σάλπισμα τῆς Ἐλευθερίας.

«Καλύτερα μιᾶς ὥρας ἐλεύθερη (ζωή,
παρὰ σαράντα χρόνια σκλαβιὰ (καὶ φυλακή!».

Τότε τρεῖς Ἕλληνες ἔμποροι πατριῶτες, ὁ Νικόλαος Σικουφᾶς, ὁ Ἐμμανουὴλ Ξάνθος καὶ ὁ Ἀθανάσιος Τσακόλωφ, ἱδρύουν στὴν Ὀδησσὸ τὴ Φιλικὴ Ἑταιρεία, μιὰ μυστικὴ Ὀργάνωση ποὺ ξαπλώνει τὰ δίχτυα της σ' ὅλες τὶς ψυχὲς τοῦ Γένους, ποὺ ἐνσαρκώνει τοὺς πόθους ὅλων τῶν Ἑλλήνων καὶ γεννάει τὸ ἀθάνατο 21.

Καὶ ἡ παντοδύναμη τῆς Ἐλευθερίας ἀγάπη, παρορμᾷ τοὺς ἀγωνιστὰς τοῦ 21 στὶς ὑπέρτατες θυσίες.

Ὁ Ἀλέξ. Ὑψηλάντης, ἐγκαταλείπων τὴ θέση τοῦ Ὑπασπιστοῦ τοῦ Τσάρου στὴν αὐλὴ τῆς Ρωσίας, διαβαίνει ἐπαναστάτης τὸν Προῦθο καὶ πεθαίνει στὴ φυλακή. 300 Ἱερολοχίτες, νέοι σπουδαστές, ἐγκαταλείπουν τὰ μαθήματά τους καὶ πέφτουν μέχρις ἑνὸς στὸ Δραγατσάνι, πραγματοποιοῦντες τὸ νόημα τῶν Πανεπιστημιακῶν τους σπουδῶν. Ὁ Παπαφλέσσας ξεσηκώνει τὸ Μωριά. Ὁ παλαιῶν Πατρῶν Γερμανὸς εὐλογεῖ τὸ λάβαρο τοῦ ἀγῶνος. Οἱ Τοῦρκοι συλλαμβάνουν καὶ κρεμοῦν τὸν Πατριάρχη. Ὁ Κανάρης πυρπολεῖ τὴν Τουρκικὴ ναυαρχίδα. Ὁ δικός μας Γεώργιος Σταῦρος εἶναι τὸ δεξὶ χέρι τοῦ Πρωθυπουργοῦ Γεωργίου Κουντουριώτη.

Ὁ ποιητὴς Μπάϋρον πεθαίνει στὸ Μεσολόγγι. Ὁ Παπαφλέσσας πέφτει ἡρωϊκὰ στὸ Μανιάκι. Ὁ Καραϊσκάκης σκοτώνεται ἔξω ἀπὸ τὴν Ἀθήνα.

Σηκώνοντας ψηλὰ τὰ μάτια βλέπουμε τὶς εἰκόνες τῶν ἀθανάτων κατορθωμάτων καὶ τὶς ἀθάνατες μορφὲς τῶν ἡρώων. Οἱ Ἕλληνες μάχονται πάντοτε σὰν ἥρωες καὶ οἱ ἥρωες πολεμᾶνε σὰν Ἕλληνες. Τὸ Ἑλληνικὸ αἷμα ποτίζει ἀφθόνως τὸ ἀειθαλὲς δένδρο τῆς Ἐλευθερίας, τόσο γνώριμο στὴν Ἑλληνικὴ ἱχλωρίδα.

Οἱ ἐλεύθεροι καὶ πνευματικοὶ ἄνθρωποι τῆς Εὐρώπης συγκινοῦνται βαθύτατα. Πολλοὶ σπεύδουν στὸ πλευρὸ τῶν μαχομένων ἀγωνιστῶν τῆς Ἐλευθερίας, προσφέροντας προθύμως τὴ ζωή τους γιὰ τὴν Ἑλλάδα, ποὺ εἶναι ἡ παγκόσμια Μητέρα ὅλων τῶν πνευματικῶν ἀνθρώπων. Ἔτσι δημιουργεῖται καὶ πλαταίνει τὸ ρεῦμα τῶν Φιλελλήνων. Οἱ πλούσιοι Ἕλληνες δὲν ἐπωφελοῦνται τῶν πολεμικῶν περιστάσεων διὰ νὰ ἐπαυξήσουν τὰ πλούτη τους, ἀλλὰ καταναλίσκουν τὴν περιουσία τους γιὰ τὸν Ἐθνικὸν ἀγῶνα, γιὰ τὴν Ἀνάσταση τοῦ Γένους.

Ἔτσι οἱ ἀγῶνες καὶ οἱ θυσίες τῶν Ἡρώων τοῦ 21, παρὰ τὴ λυσσώδη ἀντίδραση τῶν ἰσχυρῶν τῆς Γῆς, οἱ ὁποῖοι καὶ τότε τοὺς ἀγνόμαζαν τρομοκράτες, ἐπιβάλλουν τὴν ἀναγνώριση ἑνὸς τμήματος τῆς Ἑλληνικῆς Γῆς ὡς ἀνεξαρτήτου Κράτους. Καὶ ἔτσι ἡ Ἑλλὰς ἀναγεννᾶται ὅπως ὁ μυθολογικὸς Φοῖνιξ ἀπὸ τὴν τέφρα του.

Ἀλλ' οἱ ἀγῶνες δὲν ἐτελείωσαν. Οἱ ἀγῶνες δὲν τελειώνουν ποτέ. Καὶ σήμερα τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος, ἀφοῦ ἔγραψε πυκνοτυπωμένες σελίδες ἀμαράντου δόξης κατὰ τὸ 1912 καὶ 13, κατὰ τὸ 1917 - 21, ἀφοῦ ἔγραψε τὸ ἀθάνατο Ἔπος τῆς Ἀλβανίας καὶ τῆς καθολικῆς Ἐθνικῆς ἀντιστάσεως κατὰ τὴν κατοχή, συνεχίζοντας ἀδιάκοπη ἡρωϊκὴ παράδοση τριῶν χιλιετηρίδων, ἀγωνίζεται τώρα γιὰ τὴν Ἐλευθερία τῆς Ἑλληνικῆς Κύπρου.

Ὁ Κολοκοτρώνης ὀνομάζεται τώρα Διγενής. Ὁ Παπαφλέσσας, Μακάριος. Ὁ Καραϊσκάκης, Αὐξέντιος. Ὁ Ἀθανάσιος Διάκος, Εὐαγόρας Παλληκαρίδης.

Καὶ ἡ ἀτελεύτητη σειρὰ τῶν Ἡρώων καὶ τῶν μαρτύρων, ποὺ μάχονται μὲ ἐλεύθερη θέληση καὶ πεθαίνουν μὲ τὸ χαμόγελο στὰ χείλη γιὰ τὴν Ἐλευθερία, συνεχίζεται ἀδιάσπαστη.

Καὶ ὅπως γιὰ τοὺς ἀγωνιστὰς τοῦ 21, ἔτσι καὶ γιὰ τοὺς ἀγωνιστὰς τῆς σημερινῆς Κύπρου, ἡ παντοδύναμη τῆς Ἐλευθερίας ἀγάπη τούς παρορμᾷ στὶς εὐγενέστερες θυσίες.

Γιατὶ δὲν ὑπάρχει δυνατότερη ἀγάπη, δὲν ὑπάρχει δυνατότερο μεθύσι ψυχῆς, ἀπὸ τὸν ἔρωτα τῆς Ἐλευθερίας.

«Ἀπ' τὰ κόκκαλα βγαλμένη
τῶν Κυπρίων τὰ ἱερά,
θὰ προβάλῃ ἀνδρειωμένη
πάλι τώρα ἡ Ἐλευθεριά!!!».

Ο ΩΤΟΡΙΝΟΛΑΡΥΓΓΟΛΟΓΟΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΙΠΙΚΙΟΣ
Δέχεται τὰ μέλη τοῦ Τ.Υ.Π.Ε.Τ. 11 — 1 π. μ. καὶ 5 — 7 μ. μ.
Ἀλ. Σούτσου 24, τηλ. 613.513

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ

ΚΑΤΑΝΤΗΜΑ ΤΡΑΠΕΖΟΥΠΑΛΛΗΛΩΝ

Συνεχῶς ἀναγγέλονται παραβάσεις τοῦ καθιερωμένου ὡραρίου ἐργασίας, ἰδίως στὰ ἐπαρχιακὰ καταστήματα. Διαμαρτυρίες τῶν συναδέλφων, προειδοποιητικὰ μηνύματα τῶν κατὰ τόπους ἐπιθεωρητῶν ἐργασίας καὶ τέλος... μηνύσεις!!!

Τὸ ὀλιγάριθμο προσωπικὸ τῶν ἐπαρχιακῶν καταστημάτων βοᾶ μὲ τοὺς καταθλιπτικοὺς ὅρους ἐργασίας. Παραβιάζεται τὸ Δίκαιον, «Θεῖον» καὶ «ἀνθρώπινον». Οὔτε ἡ Κυριακὴ εἶναι ἡμέρα ἀργίας...

Τὸ ὅτι εἶναι ἀλήθεια δυσπτυχῶς καὶ πραγματικότητα ἡ συνεχὴς καὶ ἀπροσχημάτιστη παραβίασις τοῦ ὡραρίου, οὔτε καὶ αὐτοὶ οἱ Διευθυνταὶ τῶν Καταστημάτων τὸ ἀρνοῦνται.

Δικαιολογία: Ὁ Συναγωνισμός...

Δικαιολογία: Καὶ ποῦ νὰ πάνε καλύτερα νά... περάσουν τὴν ὥρα τους;;;!!!...

Δικαιολογία: Ὁ βουλευτὴς τῆς περιφερείας μὲ ἀπειλεῖ (λέγει Διευθυντὴς καταστήματος) ὅτι θὰ μὲ μεταθέσῃ, ἂν δὲν ἐξυπηρετῶ τοὺς πολίτας ἀνὰ πᾶσαν ὥραν καὶ ἡμέραν...

Σὲ μιὰ μου ἐπίσκεψη σ' ἐπαρχιακὸ καταστημα, ἕας συνάδελφος μὲ πῆρε παράμερα καὶ σὲ τόνο «στὸ βότσε» γιὰ νὰ μὴν ἀκουσθῇ μοῦ εἶπε:

—Συνάδελφε, ἔχω δυὸ μῆνες νιά... πίλυθῶ...

—Δυὸ μῆνες;;;

—Ναί, δουλεύω ἀπ' τὶς ὀκτὼ τὸ πωῒ... σταματῶ στὶς μία τὸ μεσημέρι... ξαναμυρίζω στὶς δυόμισι καὶ πάω... ζαβλακωμένος στὸ σπῆτι μου στὶς... δέκα τὸ βράδυ...

Τὸν κύτταζα σᾶν χαζὸς, μὴ πιστεύοντας στ' αὐτιά μου.

—Καλὰ καὶ τὴν... Κυριακή;;; τόλμησα νὰ πῶ.

—Ποιὰ Κυριακή... τὴν Κυριακὴ ἔχουμε παζάρι... Καὶ εἴμαστε ἐπὶ ποδὸς πολέμου... Κυριακὴ οὔτε νὰ τὸ σκεμβοῦμε μπορούμε...

Πῆγα στὸν Διευθυντὴ τοῦ καταστήματος νὰ διαμαρτυρηθῶ διὰ τὴν παρουσιαζομένη κατάστασιν καὶ κεῖνος χωρὶς νὰ μοῦ δώσῃ τὶς πληροφορίες μοῦ εἶπε:

—Τὴ περασμένη Πρωτομαγιά, ἀποφασίσαμε νὰ... μὴ δουλέψωμε λόγῳ μιᾶς τοπικῆς ἑορτῆς καὶ νὰ πᾶμε καὶ μεῖς σᾶν ἄνθρωποι στὸ πανηγύρι. Κατὰ τὸ μεσημέρι κι' ἐνῷ ὅλος ὁ κόσμος τῶχε ρίξη στὸ γλέντι καὶ στὸ χορό... μὲ πλησιάζει ἕνας χωρικὸς καὶ μοῦ λέει:

—Κύρ-Διευθυντᾶ... Θέλω διακόσια φράγκα... ἀπ' τὸ βιβλιάριό μου... θὰ τὰ φάω στοῦ κοκορέτσι...

—Καὶ βρῆκες τώρα τὴν ὥρα χριστιανέ μου... νὰ μοῦ τὰ ζητήσῃς;; Ἡ Τράπεζα εἶναι κλειστὴ σήμερα.

—Ἐγώ... δὲν θέρω κλειστὴ - ξεκλειστὴ... ἐγὼ θιέλω τὸ παραδάκι μου... κι' ἔπειτα ὁ κύργιος Κ. ὁ βουλευτὴς εἶναι μπάρμπας μου... σκέψ' το καλὰ καὶ πάμε...

Τί νὰ κάνω; πῆγα, ἄνοιξα τὸ καταστημα καὶ ἔκαμα... ἀπόδοσιν ταμιευτηρίου... μάλιστα φίλε μου...

—Νομίζω ὅτι ὑπάρχει σχετικὴ ἐγκύκλιος καθορίζουσα σαφῶς τὸ ὡράριον κι. Διευθυντά, ἀπήντησα.

—Αἱ ἐγκύκλιοι, καταρτίζονται ἀφ' ὑψηλοῦ ἀγαπητέ μου. Ἐδῶ μᾶς χορεύουν ἰστὸ ταψί... ἄφησε τὶς στατιστικὲς ποὺ μᾶς ζητοῦν κάθε τόσο... Καὶ γὼ θέλω μιὰ Κυριακὴ νὰ μείνῳ σπῆτι μου, νὰ ξεσκάσω, μιὰ ποῦ τέτοια τύχη... Νὰ συμπληρώσῳ τὰ συντάξιμα κι' ἂν μὲ δοῦν μὲ γιράφουν, οὔτε μιὰ μέρα παραπάνω...

Αὐτὴ δυστυχῶς εἶναι ἡ κατάστασις ἀπὸ ἀπόψεως ἐργασίας, στὴν πλειονότητα τῶν ἐπαρχιακῶν καταστημάτων. Δὲν ὑπερβάλλω οὔτε κατὰ κεραίαν.

Ὕστερα ἀπὸ ὅλα αὐτὰ καὶ ὑπὸ τοὺς πλέον ἀντιανθρωπιστικοὺς ὅρους ἐργασίας, ἀσφαλῶς θὰ περιμένῃ κανεὶς, ὅπως αὐτὸ ἀναγνωρίζεται καὶ ἀνταμείβεται ὁ ὑπάλληλος ἠθικὰ ἢ ὑλικά. Θεὸς φυλάξει...

Ἡ Τράπεζα ἔχει γιὰ «ὅλους» τοὺς γνωστοὺς καὶ φερεγγύους «πελάτας» δὲν ἔχει ὅμως πεντάρα γιὰ τοὺς κ ο ύ λ η δ ε ς ποὺ λέγονται ὑπάλληλοί της...

Καὶ νάταν μόνον οἱ «πελάτες»; ἔχουμε καὶ τὰ κατάλοιπα τῆς συγχωνεύσεως ποὺ ζητοῦν ἐπένδυσιν εἰς χρυσὸν γιὰ νὰ μᾶς ἀπαλλάξουν τῆς παρουσίας των.

Βλέπετε, ἔσωσαν τὴν Τράπεζα μὲ τὴν «περιουσία» τους καὶ τὸ μόχθο τους καὶ ζητοῦν, ἀποζημίωση «καλῶν ὑπηρεσιῶν»...

Μ. Ἀδς.

ΕΛΛΗ ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΥ
ΧΕΙΡ. — ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ
Γιαν. Χαλεπᾶ 62
ΑΝΩ ΠΑΤΗΣΙΑ
ΚΥΠΡΙΑΔΟΥ—Τηλ. 882.729

Συμβεβλημένη μὲ Ταμεῖα Ὑγείας Τραπεζῶν, Ἐθνικῆς, Ἀθηνῶν, Ἑλλάδος, Ο. Τ. Ε. καὶ Ἀρτεργατῶν
Δέχεται καθ' ἑκάστην.

ΤΑ ΕΓΓΛΕΖΟΠΟΥΛΑ ΕΧΟΥΝ ΑΠΟΡΙΕΣ... ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΥΓΓΑΡΙΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΚΥΠΡΟ

Ἀπὸ τὸ περιοδικὸν «Ἴλισὸς»

—Πατέρα, νομίζεις ὅτι εἶμαι πολὺ μικρὸς διὰ νὰ συζητῶ πολιτικά;

—Ὄχι Ρόμπιν. Δὲν τὸ νομίζω. Ἀλλὰ γιατὶ ρωτᾶς;

—Ἄκουσε λοιπόν. Χθὲς, εἰς τὴν τάξιν ἀκούσαμε μίαν ἀπὸ τὶς σχολικὲς ραδιοφωνικὲς ἐκπομπὲς. Ὅταν τελείωσε ἀρχίσαμε νὰ συζητᾶμε μεταξύ μας γι' αὐτὰ ποὺ συμβαίνουν εἰς τὸν κόσμον.

—Πολὺ καλὰ κάνατε, Ρόμπιν. Πές μου ὅμως ποιὰ εἶναι τὰ συμπεράσματα, εἰς τὰ ὁποῖα καταλήξατε ἐσὺ καὶ οἱ φίλοι σου;

—Μὰ ἀκριβῶς γι' αὐτὸ θέλω νὰ μιλήσῳ μαζί σου, πατέρα. Δὲν μποροῦμε νὰ καταλάβωμε πολλὰ πράγματα ἀπὸ αὐτὰ ποὺ συμβαίνουν. Ἐπειδὴ δὲ ἐσὺ εἶσαι Συντηρητικός, ὁ Μπόσγουορ, ὁ Κόλλιερ Μάϊνερ καὶ ὁ Τέλφορντ, οἱ συμμαθηταί μου, μοῦ εἶπαν νὰ σὲ ρωτήσω γιὰ νὰ μᾶς ἐξηγήσῃς. Εἶναι ἀλήθεια ὅτι εἰς τὴν Βουδαπέστην πολλὰ ἀπὸ τὰ παιδιὰ ποὺ πολέμησαν ἐναντίον τῶν ρωσσικῶν τάνκς ἦσαν μαθηταὶ τοῦ σχολείου ὅπως ἐμεῖς;

—Εἶναι πράγματι, ἀλήθεια, Ρόμπιν. Ἀλλὰ ποιὰ εἶναι ἡ ἀπορία σου;

—Καὶ γι' αὐτὰ τὰ παιδιά, πατέρα, γιράφουν οἱ ἐφημερίδες ὅτι εἶναι ἥρωες;

—Ναί, παιδί μου. Καὶ πρέπει νὰ ξέρῃς ὅτι εἶναι πάντοτε ἥρωες ὅλοι ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι πολεμοῦν διὰ τὴν ἐλευθερίαν τῆς πατρίδος των. Δὲν πιστεύεις κι' ἐσὺ τὸ ἴδιο, Ρόμπιν;

—Ναί, πατέρα. Ἔτσι νομίζω κι' ἐγώ. Ἀλλὰ πρὶν λίγες ἑβδομάδες δὲν ἔλεγαν ὅτι καὶ εἰς τὴν Κύπρο πολεμοῦν διὰ τὴν ἐλευθερίαν τῆς πατρίδος των ἀκόμη καὶ οἱ μαθηταὶ τοῦ σχολείου; Γιατὶ ὅμως αὐτοὺς δὲν τοὺς εἴπαμε ποτέ, ὅτι εἶναι ἥρωες; Αὐτὸ θέλω νὰ μοῦ ἐξηγήσῃς.

—Ἐδῶ, Ρόμπιν, τὰ πράγματα εἶναι διαφορετικά. Εἰς τὴν Κύπρον οἱ στρατιῶται ἐναντίον τῶν ὁποίων πολεμοῦν οἱ μαθηταὶ δὲν εἶναι Ρῶσοι, ἀλλὰ Βρετανοί. Καταλάβες; Γι' αὐτὸ δὲν εἶναι ἥρωες. Ἔπειτα εἰς τὴν Κύπρον, Ρόμπιν, ἐμεῖς οἱ Ἄγγλοι ἔχομε ὡρισμένα συμφέροντα. Καὶ εἶναι πάντα δίκαιον ὅ,τι βλέπεις σύμφωνα μὲ τὸ συμφέρον σου.

—Τὰ ξέρω αὐτά, πατέρα. Ἀλλὰ ἐὰν ὑποθέσωμε ὅτι τὸ ἴδιο συμφέρον ἔχει καὶ ἡ Ρωσία εἰς τὴν Οὐγγαρία, τότε γιατὶ δὲν ἔχει καὶ αὐτὴ δίκαιο;

—Ρόμπιν! Νομίζω ὅτι δὲν καταλαβαίνεις τί θέλω νὰ σοῦ πῶ...

—Ὄχι, πατέρα. Δὲν καταλαβαίνω τίποτα ἀπ' ὅσα μοῦ λές. Ἀλλὰ μπορεῖς νὰ μοῦ ἐξηγήσῃς τώρα καὶ κάτι ἄλλο; Εἶναι σωστὸ αὐτὸ ποὺ εἶπε κάποια ἡμέρα ὁ διάσκαλός μας, ὅτι δηλαδὴ τὸ χειρότερο πρᾶγμα ποὺ μπορεῖ νὰ κάνῃ μία χώρα, εἶναι νὰ στέλνῃ εἰς τὴν φυλακὴν πολλοὺς ἀνθρώπους χωρὶ

Η ΓΝΩΜΗ ΜΑΣ

Ο Ο.Χ.Ο.Α.

Ἡ διεύρυνσις τῶν ἁρμοδιοτήτων τοῦ ΟΧΟΑ συνέπεια τῆς ὁποίας εἶναι ἡ πρόσθήκη ἑνὸς Τραπεζιτικοῦ Ὀργανισμοῦ εἰς τοὺς ἤδη ὑπάρχοντας, ἀποτελεῖ πασιφανῆ ἀπόδειξιν τοῦ ἀνερματίστου τῆς ἀσκουμένης οἰκονομικῆς πολιτικῆς. Καθ' ἣν στιγμὴν διασαλπίζεται ἐξ «ὑπευθύνων πηγῶν» ὅτι ὑπάρχει πληθώρα τραπεζῶν, τὰ γενικὰ ἔξοδα τῶν ὁποίων βαρύνουν ὑπερμέτρως τὸ κόστος τοῦ χρήματος, δημιουργεῖται ἄνευ ἀποχρώντος, λόγου μία εἰσέτι τράπεζα τῆς ὁποίας ἡ διοίκησις καὶ ἡ ἐνγένει λειτουργία θὰ εἶναι ὡς ἐκ τῆς φύσεώς της καὶ τῶν κρατουσῶν συνθηκῶν ἀσυγκρίτως δαπανηρότεραι τῶν λοιπῶν.

Ἀποτελεῖ προσέτι ἡ δημιουργία τῆς τοιαύτης τραπέζης πρόκλησιν πρὸς τὰς ἑκατοντάδας τῶν ὑπαλλήλων τῆς Ἐθνικῆς τῶν σφαγιασθέντων διὰ τῆς διαβοήτου συγχωνεύσεως, ἐν ὀνόματι τῆς ἐξυγιάνσεως τοῦ Τραπεζιτικοῦ συστήματος.

Πλὴν τῶν ἀνωτέρω ὅμως εἶναι ἂν μὴ ἐπικίνδυνος τουλάχιστον ἀπαράδεκτος ἡ ἐγκατάλειψις τῆς Βιομηχανικῆς Πίστεως καὶ ὁ ἐξ αὐτῆς ἐπηρεασμὸς τῆς καθόλου οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως τοῦτόπου, ἀπὸ ὀργανισμὸν μὲ συμμετοχὴν ξένου. Εἶναι ἐντελῶς φυσικὸν καὶ ἀπολύτως βέβαιον ὅτι ὁ ξένος θὰ ἐναρμονίση τὴν δραστηριότητά του μὲ τὰ συμφέροντα τῆς χώρας του, τὰ ὁποῖα προκειμένου περὶ ἀναπτύξεως Βιομηχανίας εἶναι πολλάκις ἐκ διαμέτρου ἀντίθετα πρὸς τὰ ἡμέτερα.

Τὸ γεγονὸς τῆς δῆθεν πλειοψηφίας εἰς τὴν Διοίκησιν ἢ ἄλλων κατοχυρώσεων, εἶναι ἁπλῆ φενάκη διότι οἱ Ξένοι διαθέτωσι παντοειδῆ μέσα πίστεως πρὸς ἐπιβολὴν τοῦ «βέτο» των...

ΠΡΟΣ ΚΑΛΟΠΡΟΑΙΡΕΤΟΥΣ ΣΥΜΒΟΥΛΑΤΟΡΑΣ

Ἐδιαβάσαμεν τὸ ἄρθρον τοῦ «Τραπεζικοῦ ὑπαλλήλου» στὰ «Ἐλεύθερα Συνδικάτα». Λυπούμεθα ποὺ δὲν μποροῦμε νὰ τὸν εὐχαριστήσουμε γιὰ τὶς συνδικαλιστικὲς συμβουλὲς ποὺ δὲν τοῦ ζητήσαμε. Καταλαβαίνουμε πολὺ καλὰ τὴν στενοχώρια — αὐτοῦ καὶ μερικῶν ἄλλων — ποὺ δὲν ἐτελεσφόρησεν ἡ ἐναντίον τοῦ Διοικητοῦ τῆς Ἐθνικῆς σταυροφορία. Ὁ Σύλλογος τῶν ὑπαλλήλων Ἐθνικῆς, ὑπερασπίζοντας τὸν Διοικητὴν τῆς Ἐθνικῆς κατὰ τὴν τελευταίαν ἐναντίον του ἐπίθεσιν, ἐξέφραζε χωρὶς ἀμφιβολίαν τὶς σκέψεις καὶ τοὺς πόθους τῆς μεγίστης πλειονότητος τοῦ προσωπικοῦ καὶ τῆς ὁλότητος τῶν Μελῶν του. Ἐὰν αὐτὸ δὲν ἀρέσῃ εἰς μερικοὺς - μερικούς, λυπούμεθα, ἀλλὰ θὰ πράξωμεν τὸ καθῆκον μας, ποὺ εἶναι πρωτίστως νὰ συμμορφούμεθα πρὸς τὴν θέλησιν ἐκείνων τοὺς ὁποίους ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ ἐκπροσωπῶμεν. Καὶ ἦταν τόσον ἔκδηλος ἡ ἀνακούφισις καὶ ἱκανοποίησις ποὺ ἠσθάνθησαν ὅλοι οἱ συνάδελφοι ὅταν ἐπληροφορήθησαν ἐπὶ τέλους τὴν ἀποτροπὴν τῆς παραιτήσεως τοῦ Διοικητοῦ, ὥστε οὐδεὶς νὰ χωρῇ διστασμὸς ὅτι ἡ Δ. Ἐπιτροπή, ἐνεργήσασα ὡς ἐνήργησεν, εὑρίσκετο εἰς πλήρη ἁρμονίαν μὲ τὴν γνώμην ὅλων τῶν συναδέλφων, ἐκτὸς βεβαίως μερικῶν ἀδιορθώτων «συνδικαλιστῶν» τοῦ τύπου τοῦ ἀθρογράφου. Δυνατὸν νὰ ἔχωμεν διαφορὰς ἀντιλήψεων μὲ τὸν κ. Διοικητὴν εἰς ὡρισμένα θέματα ποὺ ἐνδιαφέρουν τὸ προσωπικὸν — καὶ ἀσφαλῶς ἔχομεν—, ἀλλ' ἀπέναντι τῶν ἐξωτερικῶν ἐχθρῶν τῆς Τραπέζης, ὀρθῶς, ὀρθότατα, ἐτέθημεν παρὰ τὸ πλευρόν του καὶ δὲν ὑπάρχει περὶ αὐτοῦ δευτέρα γνώμη, ἐκτὸς βεβαίως τοῦ ἐν λόγῳ ἀρθρογράφου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

Η ΕΠΑΝΕΚΛΟΓΗ

Ἡ ἐπανεκλογὴ τοῦ ψηφοδελτίου Μελισσαροπούλου - Νέας Κινήσεως, ὑπῆρξεν ἡ ἔμπρακτος ἐκ μέρους τῆς πλειοψηφίας τοῦ Προσωπικοῦ ἀναγνώρισις, τῶν προσπαθειῶν τὰς ὁποίας κατέβαλεν ἡ Δ. Ε. κατὰ τὸ 7 μηνο τῆς διαχειρίσεως τῶν συλλογικῶν πραγμάτων, ὅπως ἀποκαταστήσῃ ἐν τῷ μέτρῳ τοῦ δυνατοῦ τὰς προσγενομένας εἰς τὸ παρελθὸν ἀδικίας καὶ προχωρήσῃ εἰς τὴν ὁλοκλήρωσιν τοῦ προγράμματός της, ἐν συναρτήσει πάντοτε πρὸς τὴν ἀναδιοργάνωσιν τοῦ διοικητικοῦ μηχανισμοῦ τοῦ συλλόγου, ὅστις ὡς γνωστὸν ἦτο ἀνύπαρκτος κατὰ τὴν τελευταίαν τετραετίαν.

Ἡ ἐκ νέου ἐκδηλωθεῖσα ἐμπιστοσύνη καθιστᾷ βαρύτερα τὰ καθήκοντα τῆς Δ.Ε., ἀλλὰ εἶναι βέβαιον ὅτι ἐπιτυχῶς θὰ ἀνταπεξέλθῃ καὶ πάλιν, δεδομένης ἄλλωστε καὶ τῆς ἐν τῷ μεξὺ κτηθείσης πείρας. Τὸ προσεχὲς συλλογικὸν ἔτος ἀσφαλῶς θὰ εἶναι μεστὸν θετικῶν ἀποτελεσμάτων ἐπὶ τῶν κατὰ πάντα δικαίων αἰτημάτων τοῦ πολυπαθήσαντος Προσωπικοῦ.

ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟΣ ΑΔΙΑΦΟΡΙΑ

Ἡ παρατηρουμένη ἀπροθυμία τῶν συναδέλφων, ἰδίᾳ τοῦ θήλεος προσωπικοῦ περὶ τὴν προσέλευσιν κατὰ τὰς ἐκάστοτε συνελεύσεις τῶν ὀργανισμῶν μας ἀποτελεῖ φαινόμενον ἀπογοητευτικὸν καὶ ἐν ταυτῷ ἐπιζήμιον.

Εἶναι εἰς ὅλους μας γνωστὴ ἡ σημασία τῶν ὀργανισμῶν μας καὶ πολλὰ ὠφέλη δυνάμεθα νὰ ἀποκομίσωμεν ἐκ τῆς ὁμαλῆς καὶ εὐρύθμου λειτουργίας των. Εἶναι ὅμως ἀδύνατον νὰ σχηματίσωμεν σαφῆ γνώμην περὶ τῆς πολιτείας τῶν διοικούντων χωρὶς νὰ παρευρισκόμεθα εἰς τὰς συνελεύσεις κατὰ τὰς ὁποίας γίνεται ὁ ἀπολογισμὸς τῶν ἔργων των καὶ διενεργεῖται ὁ ἐπ' αὐτῆς ἔλεγχος. Αἱ ἐπακολουθοῦσαι συζητήσεις διαφωτίζουν τὴν δρᾶσιν τῶν λογοδοτούντων ἀπὸ πάσης πλευρᾶς καὶ καθίστανται ἐναργὲς τὸ ὀρθὸν ἢ μὴ τῶν ληφθεισῶν ἀποφάσεων καὶ τῆς ἀκολουθουμένης ἐν γένει τακτικῆς. Τοιουτοτρόπως εἰς ἕνα ἕκαστον ἐξ ἡμῶν ὁλοκληροῦται ἡ εἰκὼν τῆς καταστάσεως τοῦ Ὀργανισμοῦ καὶ καθίσταται δυνατὴ ἡ ἐξαγωγὴ συμπερασμάτων περὶ τῆς μελλοντικῆς του πορείας καὶ τῶν ληπτέων μέτρων διὰ τὴν εὐόδωσιν τῶν σκοπῶν του. Ἐδραιοῦται ἐπίσης ἡ πίστις περὶ τοῦ ποῖοι ἐκ τῶν ἡγουμένων ἢ φιλοδοξούντων νὰ ἡγηθοῦν συγκεντρώνουν τὰ σχετικὰ προσόντα καὶ οὕτω ἐκλείπει τὸ ἀξιοθρήνητον κατὰ τὰς ἐκλογὰς φαινόμενον νὰ προσερχώμεθα εἰς τὰς κάλπας χωρὶς νὰ γνωρίζωμεν ποίους νὰ προτιμήσωμεν καὶ ἀποφασίζομεν πάντοτε τὴν τελευταίαν στιγμήν, ἐπηρεαζόμενοι παλλιάκις ἀπὸ προσωπικὰς συμπαθείας ἢ φιλίας ἢ «συστάσεις», μὲ ἀποτέλεσμα τὴν ἀνάδειξιν διοικήσεων ἀκαταλλήλων, αἱ ὁποῖαι ὡς καλῶς γνωρίζομεν ὡδήγησαν ὡρισμένους ἐκ τῶν ὀργανισμῶν μας εἰς τὸ χεῖλος τῆς χρεωκοπίας.

Συναισθανόμενοι ὅλοι τὴν ἐπὶ τοῦ προκειμένου εὐθύνην μας θὰ πρέπῃ τοῦ λοιποῦ νὰ μὴ παραλείπωμεν τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ καθήκοντος τούτου.

ΑΠΟΤΥΧΟΥΣΑ ΗΡΩΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ἐπειδὴ ἀνακριβῶς διεδόθη καὶ μερικοὶ ἀφελεῖς τὸ ἐπίστευσαν ὅτι ὁ κ. Σπ. Διλιντᾶς, ἐπρόκειτο νὰ τοποθετηθῇ εἰς Κρήτην, κατηγορηματικῶς τὸ διαψεύδομεν. Διότι εἰς διάβημα τοῦ Προέδρου πρὸς τὸν κ. Πρωσωπάρχην, ὅπως ὁ πρώην Γεν. Γραμματεὺς τοῦ Συλλόγου παραμείνῃ εἰς Ἀθήνας, ἐδόθη ἡ ἀπάντησις, ὅτι οὐδεμία σκέψις ἐγένετο περὶ τοποθετήσεως τοῦ κ. Διλιντᾶ μακρὰν τῶν Ἀθηνῶν.

Ο ΚΟΣΜΟΣ ΜΑΣ

ΑΙ ΠΡΟΑΓΩΓΑΙ

Ἐκοινοποιήθησαν αἱ προαγωγαὶ Λογιστῶν Α΄ εἰς Ὑποτμηματάρχας καὶ ἐτελείωσεν ἡ ἐργασία κρίσεως τῶν Ὑποτμηματαρχῶν διὰ τὸν βαθμὸν Τμηματάρχου Β΄. Ἡ σχετικὴ πρᾶξις Διοικήσεως ὑπογράφεται καὶ ἐντὸς τῆς ἑβδομάδος θὰ λάβῃ χώραν ἡ καινοποίησις, καθὼς καὶ ἡ ἔναρξις κρίσεως τῶν Τμηματαρχῶν Β΄ εἰς Α΄. Θὰ ἐπακολουθήσῃ ἡ κρίσις διὰ τὴν χορήγησιν προσαυξήσεως εἰς τοὺς Τμηματάρχας Α΄. — Ἀκολούθως ἡ Ἐπιτροπὴ προαγωγῶν θὰ ἐπιληφθῇ τῆς κρίσεως τῶν ἐπιτυχόντων κατὰ τὸν ἐνεργηθέντα τὸ Φθινόπωρον προαγωγικὸν διαγωνισμὸν Ὑπολογιστῶν Β΄, προκειμένου νὰ πρωαχθῶσιν ἐξ αὐτῶν εἰς Ὑπολογιστὰς Α΄ ὅσοι ἔχουν δικαίωμα κρίσεως μέχρι 1ης Ἰουλίου 1956. Μετὰ ταῦτα, ἀφοῦ ἐξετασθῇ τὸ θέμα μετατάξεως εἰσπρακτόρων καὶ κλητήρων θὰ ἔλθῃ ἡ σειρὰ κρίσεως εἰς ὅλους τοὺς βαθμοὺς τῶν ἐχόντων δικαίωμα κρίσεως τὴν 1ην Ἰανουαρίου 1957, πιθανώτατα δὲ μετ' αὐτῶν καὶ τῶν ἐχόντων δικαίωμα κρίσεως τὴν 1ην Ἰουλίου 1957.

ΕΙΝΑΙ ΑΛΗΘΕΙΑ;

Κατὰ πληροφορίας, αἱ Διευθύνσεις τῶν εἰς Ἰωάννινα Τραπεζῶν δύνανται νὰ συμφωνήσουν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τοῦ ἐνιαίου ὡραρίου, πλὴν ὅμως ὁ Διευθυντὴς τοῦ ἡμετέρου καταστήματος ἰσχυρίζεται ὅτι δὲν δύναται νὰ λάβῃ θέσιν ὡς «διεσμευόμενος ἐκ τῆς ἐγκυκλίου τῶν τριῶν ἀπογευμάτων!»

Φρονοῦμεν ὅτι ἐφ' ὅσον δὲν ὑφίστανται ζήτημα ἀνταγωνισμοῦ δεδομένης τῆς συμφωνίας, πρέπει οἱ ἁρμόδιοι τοῦ προσωπικοῦ νὰ ἐξετάσουν τὸ θέμα καὶ νὰ δώσουν τὴν ἐνδεδειγμένην λύσιν, ἀπαλλάσσοντες τῆς ταλαιπωρίας τοὺς συναδέλφους τοῦ Καταστήματος Ἰωαννίνων.

ΔΙΑ ΤΟ Τ. Υ. Π. Ε. Τ.

Συνεχῶς καταφθάνουν παράπονα τῶν συναδέλφων τῶν ἐπαρχιακῶν καταστημάτων, οἵτινες διαμαρτύρονται ἐντόνως διὰ τὴν πλημμελῆ ὑγειονομικὴν των περίθαλψιν.

Τὸ ΤΥΠΕΤ πέραν τοῦ Κέντρου, ἐλαχίστην βοήθειαν προσφέρει εἰς τοὺς λοιποὺς συναδέλφους.

Οἱ ἰατροὶ τῆς Κρήτης, ἀρνοῦνται τὰς ὑπηρεσίας των εἰς συναδέλφους, διότι ἡ παρεχομένη αὐτοῖς ἀμοιβὴ εἶναι μᾶλλον συμβολικὴ ἐκ μέρους τοῦ ΤΥΠΕΤ.

Οἱ τῆς Δυτ. Μακεδονίας, παραπανοῦνται ὅτι εἶναι ὑποχρεωμένοι νὰ πληρώνουν τὰ φάρμακα καὶ τοὺς ἰατροὺς ἐξ ἰδίων καὶ μετὰ δίμηνον τὸ ΤΥΠΕΤ νὰ τοὺς ἀποστέλλῃ τὸ «ἐγκριθὲν» ποσόν...

Φρονοῦμεν ὅτι ἡ λυπηρὰ αὐτὴ κατάστασις δὲν πρέπει νὰ ἐξακολουθήσῃ, διότι στὸ τέλος - τέλος ΟΛΟΙ ἔχομεν τὰ αὐτὰ δικαιώματα εἰς τὰς αὐτὰς θυσίας ὑποβαλλόμεθα διὰ τὴν ὕπαρξιν καὶ διατήρησιν τοῦ Τ. Υ. Π. Ε. Τ.

Ἐφιστῶμεν ὅθεν τὴν προσοχὴν τῶν ἁρμοδίων τοῦ Ταμείου Ὑγείας καὶ τοὺς καλοῦμεν ὅπως ἐπιληφθοῦν τῶν ζητημάτων καὶ παραπόνων τῶν συναδέλφων τῶν Ἐπαρχιῶν

ΜΙΑ ΩΡΑΙΑ ΕΟΡΤΗ

Μᾶς γράφουν καθυστερημένως ἀπὸ τὸ Ἡράκλειον (Κρήτης):

Τὴν 25ην Φεβρουαρίου, εἰς τὴν πολυτελῆ αἴθουσαν τοῦ Κέντρου «Ἀπόλλων» ἐδόθη ὁ καθιερωμένος ἐτήσιος χορὸς τῶν Τραπεζικῶν ὑπαλλήλων τῆς πόλεώς μας.

Αἱ εἰσπράξεις ἐκ τῆς χοροεσπερίδος αὐτῆς θὰ διατεθοῦν διὰ τὴν προικοδότησιν ἀπόρων κοριασίδων τῆς περιφερείας Ἡρακλείου.

Ὅλως συγκινητικὴ ὑπῆρξεν ἡ ἀθρόα προσέλευσις πολλοῦ καὶ ἐκλεκτοῦ κόσμου. Τὸν χορὸν ἐποίκιλλον πρωτότυποι Ἀπραξιόν. Γνωστοὶ καλλιτέχναι ὡς ὁ Μητσάρας καὶ ὁ Ξύδης ἐξετέλεσαν ἕνα πλούσιο καλλιτεχνικὸ πρόγραμμα τὸ ὁποῖον κατεχειροκροτήθη. Ἡ ἀρχήστρα τοῦ ἐξαίρετου Μαέστρου Γ. Μυρογιάννη καὶ ὁ γλυκὺς τραγουδιστὴς Φρειδερῖκος ἐσκόρπισαν ἄφθονο κέφι καὶ ἐχάρισαν μία ἀξέχαστη βραδυὰ εἰς τοὺς παρευρεθέντας. Ὡς ἦτο φυσικὸν δὲν ἔλειψε καὶ τὸ Κρητικὸ χρῶμα τὸ ὁποῖον ζωντάνεψε ὁ γνωστὸς καλλιτέχνης Θ. Σκοϊδιαλός.

Κατὰ γενικὴν ὁμολογίαν ἡ χοροεσπερὶς τῶν Τραπεζοϋπαλλήλων Ἡρακλείου ἐστέφθη ὑπὸ πλήρους ἐπιτυχίας, ἐνεποίησεν δὲ βαθυτάτην αἴσθησιν εἰς τὴν κοινὴν γνώμην ὁ εὐγενὴς σκοπὸς διὰ τὸν ὁποῖον αὕτη ἐδόθη.

Γ. ΨΑΡΟΥΔΑΚΗΣ

ΛΑΜΠΡΑ ΧΕΙΡΟΝΟΜΙΑ

Ἡ Διεύθυνσις καὶ τὸ προσωπικὸν τοῦ Ὑποκ)τος Ἡρακλείου Κρήτης τῆς Τραπέζης μας συνεισέφερον τὸ ποσὸν τῶν δρχμ. 1.331 τὸ ὁποῖον καὶ κατετέθη εἰς ἀναπαλλοτρίωτον λογ)σμὸν διὰ τὴν προικοδότησιν τῆς ἀπόρου κορασίδος Ὄλγας Ἀντωνογιαννάκη ἐτῶν 2, εἰς μνήμην τοῦ ἀποβιώσαντος Πατρὸς τοῦ συναδέλφου των Νικολάου Πρωϊμάκη.

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΥΣ ΤΩΝ ΕΠΑΡΧΙΩΝ

Τὸ παλαιὸν καθεστώς, κατὰ τὸ ὁποῖον οἱ συνάδελφοι τῶν ἐπαρχιῶν ἔγραφον πρὸς τὴν Δ. Ἐπιτροπήν, χωρὶς νὰ λαμβάνουν ἀπάντησιν, ὁριστικῶς κατηργήθη. Ἐλήφθη μέριμνα ὥστε πᾶν ἔγγραφον νὰ ἀπαντᾶται τὸ βραδύτερον ἐντὸς 10 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήψεώς του. Κατὰ συνέπειαν, ὅστις δὲν λάβῃ ἐγκαίρως ἀπάντησιν εἰς ἐπιστολήν του, νὰ γνωρίζῃ ὅτι ἡ ἐπιστολή του δὲν ἔφθασεν εἰς τὰ Γραφεῖα τοῦ Συλλόγου.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Εἰς τὸ 5ον τεῦχος τοῦ περιοδικοῦ «ΙΛΙΣΟΣ» δημοσιεύεται ἐκτενὴς μελέτη τοῦ κ. Χρ. Ριζοπούλου διὰ τὴν θρησκευτικὴν καὶ μεταφυσικὴν πλευρὰν τοῦ ἔργου τοῦ Διον. Σολωμοῦ.

Ἐπίσης στὶς 96 σελίδες τοῦ περιοδικοῦ, πλουσίως εἰκονογραφημένας, περιλαμβάνονται τὸ πλῆρες κείμενον τοῦ «Ἐγχειριδίου Πειθαρχίας» τοῦ Τάγματος τῶν Ἐσσαίων ἐκ τῶν ἀνακαλυφθέντων εἰς τὴν Νεκρὰν θάλασσαν παπύρων, μὲ σχόλια τοῦ καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Κολούμπια Θ. Γκάστερ, μελέται διὰ τὴν ζωὴν καὶ φιλοσοφίαν τοῦ θανόντος εἰς τὴν πυρὰν Τζιορντάνο Μπροῦνο ὑπὸ Ἀ. Ζάννου, διὰ τὰ Αἰγυπτιακὰ Μυστήρια ὑπὸ Ἰω. Βασιλῆ, διὰ τοὺς Ροδοσταύρους ὑπὸ Κ. Μελισσαροπούλου, διὰ τὸν Γκάντι, καὶ πολλὰ ἄλλα. Διευθυντής: Κωστῆς Μελισσαρόπουλος, Πλ. Ἐθν. Τραπέζης 3, Φιλοθέη.

ΣΤΙΓΜΙΟΤΥΠΑ ΑΠΟ ΤΑΣ ΑΡΧΑΙΡΕΣΙΑΣ

—Μεγάλη ἀγωνία διὰ τὴν ἔκβασιν τῶν τελευταίων ἐκλογῶν, παρετηρήθη ἀπὸ μέρους ὅλων τῶν Ὑποψηφίων.

Ὁ κ. Τσουδερὸς μὲ τὴν χαρακτηρίζουσαν αὐτὸν νηφαλιότητα, ἐφέρετο ἀπὸ πολλοὺς ὡς «γκανιάν» καὶ τοῦτο ἰδὲν τὸ ἀπέκρυπτεν οὔτε ὁ ἴδιος.

—Ἂν ὁ ... σύντεκνος σᾶς φάει καμιὰ πεπρακοσιαριά, βγῆκα... ἔλεγε καὶ ξανάλεγε.

Σύντεκνο προφανῶς ἐννοοῦσε τὸν κ. Διλιντᾶ, ὅστις εἰκίνησε λίθον ἐπὶ λίθου διὰ νὰ ἐπιτύχῃ ἂν ὄχι αὐτὸς, τουλάχιστον ὁ κ. Τσουδερός...

*

Ὁ κ. Διλιντᾶς ἐτερημάπισε τὴν προεκλογικήν του περιοδείαν εἰς Λάρισαν καὶ Βόλον.

Ἡ ἐκεῖ παρουσία του ἐξώργησε φαίνεται καὶ αὐτὸν τὸν Ἐγκέλαδον, διότι ἄλλως ἰδὲν ἐξηγεῖται ἡ ἄμεσος ἅμα τῇ ἀφίξει του, ἔναρξις τῶν σεισμῶν καὶ ἡ ἄρον - ἄρον φυγή του ἐκεῖθεν...

Εἰς τοὺς συμπαθεῖς συναδέλφους τῆς Θεσσαλίας μας, εὐχόμεθα ὅπως γρήγορα ξεχάσουν καὶ τοὺς σεισμοὺς καὶ τὸ πέρασμα τοῦ κ. Διλιντᾶ... Μωρὲ ποδαρικό!!

*

Τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐκλογῶν ὑπῆρξε καταπέλτης διὰ τοὺς κ.κ. Τσουδερὸν καὶ Καραπάνον.

Ὁ κ. Τσουδερὸς κινοῦσε περίλυπος τὸ κεφάλι του, ἐνῷ ὁ κ. Καραπάνος ἐδήλωνε:

—Εἶμαι εὐχαριστημένος ἐκ τοῦ.. ἀποτελέσματος, ἀλλ' ἔπρεπε νὰ κινηθῷ ἀπὸ πιό... μπροστά...

Καὶ εἷς τῶν ἀκροατῶν ἐρώτησεν ἀπορῶν:

—Νὰ κινηθῇ αὐτὸς ἢ ὁ μάνατζερ κ. Διλιντᾶς;;;

*

Ὁ κ. Ἰωαννίδης, ὑποψήφιος τοῦ ψηφοδελτίου Καραπάνου καὶ «πρωτοπαλληκαρο» τοῦ κ. Διλιντᾶ, ἐκινήθη δραστηρίως, πλὴν ἀνεπιτυχῶς, διὰ νὰ προσεταιρισθῇ τοὺς Νεοκινησιακοὺς συναδέλφους.

Μὲ δυσκάλως ἀποκρυπτομένην ἀπογοήτευσιν, παρεσέβλεπε πρὸς τὴν κάλπην ἤτις... ἐκάλπαζε πρὸς τὸ σχῆμα Μελισσαροπούλου — Ν. Κινήσεως, ἰδιὰ μίαν εἰσέτι φοράν.

Κώνειον τοῦ Σωκράτους, ὑπῆρξε δι' αὐτὸν τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἀρχαιρεσιῶν...

*

Πολλοὺς καφέδες κατηνάλωσαν τὰ μέλη τῆς ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς διαλογῆς τῶν ψηφοδελτίων. Τὸ γεγονὸς δὲν ἔμεινεν ἀπαρατήρητον ἀπὸ τὸν κ. Παναγιωτόπουλον ὅστις ἀνησυχῶν φώναξε γιὰ μιὰ στιγμή:

—Νισάφι, τί Ταμεῖον θὰ παραδώσωμεν εἰς τοὺς... διαδόχους μας...

*

Κάποια ὥρα ἔπιασε ν' ἀποσφιαγγίζωνται συνεχῶς φακελλίοι μὲ περιεχόμενον τὸ ψηφοδέλτιον Μελισσαροπούλου — Νέας Κινήσεως. Ὁ ἐκ τῶν μελῶν τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς κ. Λαμπρινόπουλος γυρίζει καὶ λέγει πρὸς τὸν παριστάμενον κ. Ἀθανασιάδην:

—Μιχάλη... Καλαμάτα εἶναι τοῦτα ἢ Κοζάνη...;;;

*

Ἀνεξαρτήτως τοῦ ἀποτελέσματος τῶν ἐκλογῶν, χαρακτηριστικὸν ὑπῆρξεν ὅτι πάξις καὶ εὐπρέπεια ἐπεκράτησαν τόσον προεκλογικῶς ὅσον καὶ κατὰ τὴν διάρκειαν αὐτῶν. Ἐξαίρεσιν ἀπετέλεσεν ἡ ἐμπαθής, ἐπίθεσις τοῦ κραυγαλέου τρίτου ψηφοδελτίου, εἰς ὃ ἐπεφυλάχθη, πρὸς παραδειγματισμόν, ἡ αὐτὴ τύχη ἥτις ἀνέμιενε καὶ τὸ περίσσευμα, ὅπως θὰ ἐνθυμοῦνται οἱ κ. κ. Συνάδελφοι.

Η ΠΑΡΑΙΤΗΣΙΣ ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

καὶ ἀπέδωσε τὰ γνωστὰ εὐνοϊκὰ ἀποτελέσματα διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς πίστεως ἐν τῇ χώρᾳ. Συνεσωρεύθησαν εἰς τὰ ταμεῖα τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης καὶ τῶν λοιπῶν Τραπεζῶν καταθέσεις μεγίστου ὕψους, διὰ τῶν ὁποίων ἐξησφαλίσθη ἡ ὁμαλὴ χρηματοδότησις τῆς παραγωγῆς καὶ ἡ σταθερότης τοῦ νομίσματος. Κατάπληξιν ὅθεν καὶ μεγίστην ἀνησυχίαν προεκάλεσαν τὰ ἐξαγγελθέντα νέα οἰκονομικὰ μέτρα. Τὸ προσωπικὸν τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, μὲ τὴν διαίσθησιν, ἡ ὁποία τὸ διακρίνει καὶ ἥτις εἶναι ἀποτέλεσμα μακρᾶς περὶ τὰ οἰκονομικὰ πείρας, εἶχεν ἐγκαίρως ἀντιληφθῇ τὸ ὀλίσθημα τῆς «συγχωνεύσεως». Δυστυχῶς δὲν εἰσηκούσθη τότε. Ἂς εἰσακουσθῇ τώρα. Τὰ ζητήματα τῆς πίστεως εἶναι λίαν εὐαίσθητα καὶ δὲν ἐπιτρέπουν πειραματισμούς, οἱ ὁποῖοι δυνατὸν νὰ ἔχουν ὀλέθριον ἀντίκτυπον εἰς τὸ κεφάλαιον τῆς ἐμπιστοσύνης τοῦ κοινοῦ διὰ τὴν τύχην τῶν οἰκονομιῶν του. Οἱ ἐν ἐνεργείᾳ καὶ ἀπομαχίᾳ ὑπάλληλοι τοῦ πρώτου πιστωτικοῦ ἱδρύματος τῆς χώρας, σκληρῶς κατὰ τὸ παρελθὸν δοκιμασθέντες, εἶναι ἀποφασισμένοι νὰ ἀγωνισθοῦν ἐντόνως διὰ νὰ ἀποτρέψουν τὸν ἐπικρεμάμενον κίνδυνον δι' αὐτὴν ταύτην τὴν ὕπαρξιν τῆς Τραπέζης καὶ τὴν ἰδικήν των, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν ἀπειλουμένην διαταραχὴν τῆς οἰκονομίας τῆς χώρας καὶ τὴν ἀνατολὴν τῆς ἐμπιστοσύνης τοῦ κοινοῦ διὰ τὴν κατάθεσιν τοῦ περισσεύματος τῆς ἐργασίας του εἰς τὰ πιστωτικὰ ἱδρύματα.

Η ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΤΟ ΤΑΜΕΙΟΝ ΣΥΝΤΑΞΕΩΝ

Ἐπὶ τοῦ θέματος τοῦ Ταμείου Συντάξεων (περὶ οὗ γράφομεν εἰς τὴν τελευταίαν σελίδα) ὁ Ἀθηναϊκὸς τύπος ἐδημοσίευσε τὰς ἑξῆς κρίσεις:

«ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ»

Ὁ νόμος 3662)57, ὁ ὁποῖος καθορίζει τὰ τῆς ἐνισχύσεως τοῦ ταμείου συντάξεων τῶν ὑπαλλήλων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, ἐψηφίσθη κατόπιν μακρᾶς ἐπεξεργασίας καὶ βάσει τῶν ἐπὶ τῶν φοβερῶν ἐλλειμμάτων τοῦ ταμείου διαπιστώσεων. Ἐν τούτοις, ὅπως καταγγέλλουν οἱ ἐνδιαφερόμενοι, καταβάλλεται τώρα πρασπάθεια νὰ ἀποτραποῦν ἰάρδην αἱ διατάξεις ποὺ ἀφοροῦν εἰς τὰς ἐκ μέρους τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ὑποχρεώσεις πρὸς τὸ ταμεῖον. Πρόκειται περὶ μιᾶς ἐνεργείας, ἡ ὁποία δὲν ἠμπορεῖ νὰ εὕρῃ δικαιολογίαν καὶ τὴν ὁποίαν ὀφείλει ἡ Κυβέρνησις νὰ ἐξουδετερώσῃ. Διότι, πλὴν τῆς οὐσιαστικῆς πλευρᾶς τοῦ θέματος, θ' ἀπετέλει πρόσβολὴν εἰς βάρος καὶ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Ἐθνικῆς Ἀντιπροσωπείας ἡ ἀνατροπὴ ἑνὸς νόμου, ὁ ὁποῖος ἐψηφίσθη μόλις πρὸ δύο μηνῶν, μετὰ ἐξονυχιστικὴν συζήτησιν καὶ ἀναγνώρισιν τῆς ὀρθότητος τῶν διατάξεων του.

«ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ»

Πολλὰ ἔχει ὑποστῇ τὸ προσωπικὸν τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἀπὸ τὴν κυβερνῶσαν κατάστασιν. Καὶ ἕνα ἀπὸ τὰ πολλὰ εἶναι ὅτι μὲ τὴν ἀναγκαστικὴν συγχώνευσιν καὶ τὰ ἐπακολουθήσαντα βίαια μέτρα, περιήγαγε τὸ Ταμεῖον Συντάξεών των εἰς ἀδυναμίαν ν' ἀνταποκριθῇ εἰς τὸν προορισμόν του. Πρὸς μερικὴν ἐπανόρθωσιν τοῦ κακοῦ ἐψηφίσθη ὁμοφώνως καὶ ἐδημοσιεύθη τὸν παρελθόντα Φεβρουάριον νόμος, προβλέπων ὡρισμένας εἰσφορὰς τῶν Τραπεζῶν Ἐθνικῆς, Ἑλλάδος καὶ Κτηματικῆς, οὕτως ὥστε νὰ ἐξυγιανθῇ τὸ Ταμεῖον. Ἀλλ' ἰδοὺ τώρα ὅτι ἡ Τράπεζα Ἑλλάδος καὶ τὸ Δημόσιον ἔχουν ἀντιρρήσεις καὶ ἀντὶ νὰ ἐφαρμοισθῇ ὁ ψηφισθεὶς νόμος, πρόκειται νὰ τροποποιηθῇ, διὰ διατάξεως μάλιστα, ἡ ὁποία παρενεβλήθη εἰς κάποιο ἄσχετον νομοσχέδιον. Αὐτὰ δὲν εἶναι ἁπλῶς ἠθικῶς ἀπαράδεκτα, ὕστερα ἀπὸ ὅσα ἔγιναν εἰς βάρος τοῦ προσωπικοῦ. Γελοιοποιοῦν κυριολεκτικῶς τὴν ἔννοιαν τοῦ κράτους καὶ τοῦ νόμου. Καὶ πρέπει νὰ ἐγκαταληφθῇ χωρὶς συζητήσεις ἡ ἀπόπειρα τροποποιήσεως τῶν θεσπισθέντων

ΦΥΛΑΚΕΣ ΓΡΗΓΟΡΕΙΤΕ

ΤΟ ΤΑΜΕΙΟΝ ΣΥΝΤΑΞΕΩΝ ΜΑΣ ΕΝ ΚΙΝΔΥΝΩ
ΑΠΡΟΟΠΤΟΣ ΚΑΙ ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΟΣ ΠΑΛΙΜΒΟΥΛΙΑ ΤΟΥ κ Ξ. ΖΟΛΩΤΑ

ΟΛΟΚΛΗΡΟΣ Η ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΩΝ

Ἕως νὰ εἴπωμεν «δόξα σοι ὁ Θεός», ἀναφωνοῦμεν «Παναγία βόηθα». Τὸ θέμα τῆς ἐνισχύσεως τοῦ Ταμείου Συντάξεών μας τὸ ὁποῖον εἶχε τύχει εὐνοϊκῆς λύσεως διὰ πανηγυρικῆς ἀναγνωρίσεως τοῦ δικαίου μας παρὰ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆ ςΒουλῆς, ὑπετροπιάζει καὶ πάλιν. Τὸ θέμα τοῦτο, ζήτημα ζωῆς ἢ θανάτου διὰ τοὺς συνταξιούχους μας σήμερον, δι' ἡμᾶς τοὺς ἰδίους αὔριον, εἶναι ζωτικότατον δι' ὁλόκληρον τὸν ὑπαλληλικὸν κόσμον τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, εἶναι ὁ ἄρτος τῶν γηρατείων του, ἡ ἐλπὶς τῶν οἰκογενειῶν μας, καὶ μᾶς φέρει καὶ πάλιν ὅλους εἰς τὰς ἐπάλξεις —καὶ θὰ μᾶς κατεβάσῃ, ἡ ἀνάγκη καὶ εἰς τὰ πεζοδρόμια.

Εὔγλωττον ἀνάπτυξιν τούτου, ἀποτελεῖ ἡ κατωτέρω δημοσιευομένη ἀνοκοίνωσις τοῦ προέδρου τοῦ Συλλόγου Συνταξιούχων ὑπαλλήλων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, εἰς τῆς ὁποίας πᾶσα προσθήκη εἶναι περιττή.

Πρὸς τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως, τὴν Βουλὴν τῶν Ἑλλήνων, τὸν κ. Ἀντιπρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως, τοὺς κ. κ. ὑπουργοὺς ἐπὶ τοῦ Συντονισμοῦ, τῶν Οἰκονομικῶν, τοῦ Ἐμπορίου καὶ Ἐργασίας καὶ τὸν κ. Διοικητὴν τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος.

Τὴν 9ην Φεβρουαρίου 1957 ἐδημοσιεύθη εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ' 19 φύλλον τῆς «Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως» ὁ Νόμος 3662 «Περὶ οἰκονομικῆς ἐνισχύσεως τοῦ Ταμείου Συντάξεων Προσωπικοῦ τῶν Τραπεζῶν (πρώην Ἐθνικῆς), ὁρίζον ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 ὅτι πρὸς οἰκονομικὴν ἐξυγίανσιν τοῦ Ταμείου αἱ Τράπεζαι Ἑλλάδος, Ἐθνικὴ καὶ Κτηματικὴ, ὑποχρεοῦνται, ὅπως, ἀρχῆς γενομένης ἀπὸ τοῦ 1956, ἐνισχύουν οἰκονομικῶς τὸ Ταμεῖον τοῦτο διὰ τῆς εἰς αὐτὸ καταβολῆς ἐτησίων εἰσφορῶν, ἐν δὲ τῷ ἄρθρῳ 2, ὅτι οἱ Ὑπουργοὶ τῶν Οἰκονομικῶν, Ἐμπορίου καὶ Ἐργασίας ἐξουσιοδοτοῦνται, ὅπως διὰ κοινῶν ἀποφάσεων αὐτῶν καὶ κατόπιν γνώμης τῶν ἐνδιαφερομένων Τραπεζῶν, καθορίζουν, ἀνὰ διετίαν, τὰς πέραν τῆς πρώτης διετίας εἰσφορὰς τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 Τραπεζῶν.

Ἡ συνοδεύουσα τὸ σχέδιον Νόμου εἰσηγητικὴ ἔκθεσις τοῦ κ. Ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκοναμικῶν ἔχει ὡς ἑξῆς:

(Τὴν ἐν λόγῳ ἔκθεσιν ἐδημοσιεύσαμεν εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον τῆς «Τραπεζιτικῆς»).

Ἀναφερόμεθα εἰς τὴν ἔκθεσιν ταύτην πρὸς πλήρη κατατοπισμὸν ἐπὶ τοῦ θέματος καὶ ἐκείνων πρὸς τοὺς ὁποίους ἀπευθύνεται ἡ παροῦσα, ἀλλὰ καὶ τῶν εὐρυτέρων στρωμάτων τῆς κοινῆς γνώμης μὲ τὴν προσθήκην, ὅτι ὁ Νόμος ἐψηφίσθη, συμφωνούσης, διὰ νὰ μὴ εἴπωμεν πλειοδοτούσης τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Τόσον ἔκδηλος ἦτο ἡ ἀνάγκη τῆς ψηφίσεώς του.

Ἡ ἐκ δρχ. 70.000.000 εἰσφορὰ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος διὰ τὰς χρήσεις 1956 — 1957, ἦτο καταβλητέα, κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ ἄρθρου 1, ἅμα τῇ δημοσιεύσει τοῦ Νόμου.

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα, ἐνεργοῦσα κατ' ἐντολὴν καὶ διὰ λογαριασμὸν τοῦ Ταμείου, ἐζήτησεν ἀπὸ τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος διὰ τῶν ἀπὸ 15.2. καὶ 16.3.57 ἐγγράφων της τὴν καταβολὴν τοῦ ποσοῦ τούτου. Ἀντὶ ταύτης ἔλαβε τὸ κάτωθι καταπληκτικὸν ἔγγραφον, διὰ τοῦ ὁποίου ὁ κ. Διοικητὴς τῆς Τραπέζης δηλοῖ, ρητῶς καὶ κατηγορηματικῶς, ὅτι ἀρνεῖται νὰ ἐφαρμόσῃ τὸν Νόμον προτοῦ ἀποκλεισθῇ ἡ ὑποχρεοῦσα τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος διάταξις τοῦ ἄρθρου 2 καὶ ὅτι, ἐπὶ τῆς ἀρνήσεώς του αὐτῆς ἔχει καὶ τὴν σύμφωνον γνώμην τοῦ εἰσηγηθέντος τὴν ψήφισιν τοῦ Νόμου κ. ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ! Ἰδοὺ τὸ ἔγγραφον τοῦτο:

«ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
»Ι Ἀπριλίου 1957
»Γ.Δ. 24 ἔγγραφά σας 2709)
15.2.57 καὶ 4131)16.3.57

»Εἰς τὴν Νομισματικὴν Ἐπιτροπὴν ἐδήλωσα ὅτι, ὡς ἀρχικῶς ρητῶς καὶ κατηγορηματικῶς συνεφωνήθη καὶ μεθ' ὑμῶν, διὰ τοῦ ποσοῦ τῶν δρχ. 70 ἑκατομμυρίων θὰ ἐξηντλεῖτο ἡ ἐκ μέρους τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ὑποχρέωσις ἐνισχύσεως τοῦ Ταμείου Συντάξεων Ἐθνικῆς Τραπέζης. Συνεπῶς τὸ περιεχόμενον τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Νόμου 3662)57 οὐδόλως ἀνταποκρίνεται πρὸς τὰ συμφωνηθέντα, καὶ ἐφ' ὅσον δὲν ἀπαλειφθῇ ἡ διάταξις αὕτη, ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος δὲν θέλει κάνει ἔναρξιν ἐκτελέσεως καταβολῆς οἱουδήποτε ποσοῦ. Προσέθεσα δὲ ὅτι δὲν εἶναι νοητὸν Ὀργανισμὸς Ἀσφαλιστικὸς, ὡς τὸ Ταμεῖον Συντάξεων, νὰ στηρίζεται εἰς συνεχεῖς παροχὰς τρίτων, ἐνῷ ἔδει νὰ στηρίζεται μετὰ τὴν διὰ τῆς ἐφ' ἅπαξ ἐνισχύσεως ἀντλουμένης ἀπὸ τὸ Πιστωτικὸν Ἵδρυμα, ἀπὸ τοῦ ὁποίου τὰ μέλη του προέρχονται. Ἡ πρόοδος δὲ κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος καὶ ἡ συνεχιζομένη εὐνοϊκὴ ἐξέλιξις τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης δημιουργεῖ εὐνοϊκὰς προϋποθέσεις περαιτέρω στηρίξεως τοῦ Ταμείου Συντάξεων.

»Ὁ παριστάμενος μετὰ τὴν συνεδρίασιν Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἐδήλωσεν ὅτι ἰδιαιτέρως ἐνδιαφέρεται, ὡς Δημόσιον, διὰ τὴν ἐκ τοῦ Νόμου προκύπτουσαν ἐπιβύρυνσιν ταύτην, ἥτις, ἐν τελευταίᾳ ἀναλύσει, δὲν εἶναι ἐπιβάρυνσις τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, ἀλλὰ τοῦ κρατικοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ συνεφώνησε μὲ ὅσα ἐδήλωσα εἰς τὴν Ἐπιτροπήν.

»Μὲ τὰς ἀπόψεις ταύτας συνεφώνησαν καὶ τὰ ἄλλα μέλη τῆς Νομισματικῆς Ἐπιτροπῆς. Ἀνέλαβε δὲ ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν νὰ καταθέσῃ Νομοσχέδιον πρὸς ἀπάλειψιν τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 2.

»Τελοῦμεν συνεπῶς ἐν ἀναμονῇ τῶν ἐνεργειῶν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Μετὰ τιμῆς
ΞΕΝΟΦΩΝ ΖΟΛΩΤΑΣ»

Ἐχαρακτηρίσαμεν ὡς καταπληκτικὸν τὸ ἔγγραφον τοῦτο τοῦ κ. Ζολώτα, διότι μὲ τὸν σεβασμὸν ποὺ πρέπει νὰ ἔχωμεν ἡμεῖς οἱ κοινοὶ ἄνθρωποι πρὸς τοὺς κατέχοντας τόσον ὑψηλὰ ἀξιώματα, μᾶς εἶναι ἀδύνατον νὰ ἐννοήσωμεν πῶς ἡ ὑπογραφὴ τοῦ κ. Διοικητοῦ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ἐτέθη κάτω ἀπὸ παρόμοιον ἔγγραφον. Ποῖα προηγούμενα, ἐσκέφθημεν, ἠμπορεῖ νὰ ἔχῃ ὁ κ. Διοικητὴς μὲ τὴν Κυβέρνησιν καὶ ἰδιαιτέρως τοὺς συγκροτοῦντας τὴν ἐξ ὑπουργῶν οἰκονομικὴν ἐπιτροπήν, διὰ νὰ θέλῃ νὰ τοὺς γελοιοποιήσῃ;

Γελοιοποίησις κάθε ἐννοίας κρατικῆς σοβαρότητος, εἶναι τὸ ἀβίαστον συμπέρασμα κάθε ἀνθρώπου, ὁ ὁποῖος, πιστεύων ὅτι ζῶμεν ὑπὸ δημοκρατίαν καὶ εἴμεθα Κράτος Δικαίου, λαμβάνει γνῶσιν τοῦ ζητήματος.

Ἡ ἐν τῷ ἐγγράφῳ ὑπογραφὴ δέν εἶναι ἡ τυχοῦσα:

Ξενοφῶν Ζολώτας, Διοικητὴς τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, διακεκριμένη προσωπικότης τοῦ ἐπιστημονικοῦ κόσμου τῆς χώρας, ἠθικὴ προσωπικότης ὁλικῆς, ἐκ τῶν πνευματικῶν ἡγετῶν τοῦ τόπου καὶ ἀκόμη, ὡς ἀκούομεν, θρησκευόμενος ἄνθρωπος καὶ καλὸς χριστιανὸς...

Γνωρίζει ἐν τούτοις τὸ δράμα μας. Καὶ ἄν, λόγῳ τοῦ ὕψους τῆς θέσεώς του, δὲν εἶχον φθάσει ποτὲ μέχρις αὐτοῦ αἱ ἀγωνιώδεις ἐκκλήσεις τῶν θυμάτων τῆς παναθλίας αὐτῆς ὑποθέσεως, ἦλθε, διὰ νὰ τὸν πληροφορήσῃ περὶ αὐτοῦ, ἡ εἰσηγητικὴ ἔκθεσις τοῦ Νόμου, διὰ τῆς ὁποίας τὸ Κράτος μὲ τὴν ὑπογραφὴν τοῦ κ. ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν, προβαίνει τιμίως, εὐθέως καὶ ἄνευ περιστροφῶν εἰς τὴν ἀναγνώρισιν τῶν εὐθυνῶν του καὶ ἀπόδοσιν τοῦ δικαίου. Τὸν Νόμον, λέγει ἡ ἔκθεσις, ὑπηγόρευσε «ρεαλιστικὴ ἀντίληψις καὶ ἠθικὴ ἐπιταγή».

Ἄνθρωποι τοῦ λαοῦ ἡμεῖς, διαβάζομεν εἰς τὸν Νόμον:

Παῦλος, Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων. Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν. Καὶ εἰς τὸ ἄρθρον 4: Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς (5 Φεβρουαρίου 1957) ἐκτελεσθήτω ὡς Νόμος τοῦ Κράτους. Ὑπογραφὴ Παῦλος Β΄. Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς Χρ. Θηβαῖος, Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Κ. Παπακωνσταντίνου

Ἀλλ' εἰς τὴν ὑψηλὴν αὐτὴν ἐπιταγὴν ὁ κ. Ζολώτας ἀντιτάσσει τὸ βέτο του. Λέγει ἐν τῇ ἐπιστολῇ του: «Ἐφ' ὅσον δὲν ἀπαλειφθῇ ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 2, ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος δὲν θέλει κάμει ἔναρξιν ἐκτελέσεως καταβολῆς οἱουδήποτε ποσοῦ». Καὶ περαιτέρω: «Ὁ παριστάμενος ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν συνεφώνησε μὲ ὅσα ἐδήλωσε εἰς τὴν ἐπιτροπήν». Ἀνέλαβε δὲ ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν νὰ καταθέσῃ Νομοσχέδιον πρὸς ἀπάλειψιν τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 2.

Εἶναι δέ, ὡς γνωστόν, ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ὁ ἀναλαβὼν νὰ ἐκτελέσῃ τὴν ἐντολὴν τοῦ κ. Διοκητοῦ, ἱεραρχικῶς, προϊστάμενος τοῦ τελευταίου. Πρέπει νὰ συμπεράνωμεν ἐκ τούτου ὅτι εἰς τὸν περίβολον τῆς Νομισματικῆς Ἐπιτροπῆς οἱ ρόλοι, τὶς οἵδε κατόπιν ποίας μυστηριώδους ἐπιρροῆς, ἀντιστρέφονται καὶ ὁ κ. ὑπουργὸς δέχεται ἐκεῖ ἀντὶ νὰ δίδῃ διαταγάς... (Αὐτὰ πάντοτε κατὰ Ζολώταν).

Θὰ προσέλθῃ λοιπὸν αὔριον ὁ κ. ὑπουργὸς ἐνώπιον τῆς Βουλῆς, τῆς Βουλῆς τῶν Ἑλλήνων, λησμονῶν, φυσικά, τὴν ἐξ ἠθικῆς ἐπιταγῆς ψήφισιν τοῦ Νόμου 3662 καὶ θὰ εἰσηγηθῇ νέον Νόμον (ὄχι πλέον ἐξ ἠθικῆς, ἀλλ' ἐξ ἁπλῆς ἐπιταγῆς τοῦ κ. Ζολώτα, ἐκ τῶν μελῶν τῆς Νομισματικῆς Ἐπιτροπῆς, ἐνεργούσης, φαίνεται, ὡς ὑπερκυβερνητικῆς τινος ἐξουσίας) Νόμον ἀπαλλάσσοντα τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος τῶν ὑποχρεώσεων τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Νόμου 3662.

Καὶ αἱ σεβασταὶ ὑπογραφαὶ τὰς ὁποίας φέρει ὁ Νόμος οὗτος τί θὰ γίνουν; Καὶ τὸ κῦρος τῆς Βουλῆς τῶν Ἑλλήνων; Καὶ ἡ σοβαρότης τῆς Κυβερνήσεως;

Εἶναι δὲ τοῦτο τὸ σοβαρὸν μόνον μέρος τῆς ὑποθέσεως. Διότι ὑπάρχει, ἀτυχῶς, καὶ τὸ ὀλιγώτερον σοβαρὸν μέρος αὐτῆς. Ὁ κ. ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν, εὐθὺς μετὰ τὴν λῆξιν τῆς συνεδριάσεως τῆς ἐξ ὑπουργῶν Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς, τῆς συνελθούσης τὴν 6ην Νοεμβρίου 1956 διὰ νὰ ἀποφανθῇ ἐπὶ τοῦ σχετικοῦ ὑπομνήματός μας ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Ἀντιπροέδρου τῆς Κυβερνήσεως, ἀνεκοίνωσεν ἐπισήμως εἰς τὴν Διοίκησιν τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τὴν ἀπόφασιν τῆς Κυβερνήσεως, ὅπως εἰσηγηθῇ εἰς τὴν Βουλὴν τὴν ψήφισιν τοῦ σχετικοῦ Νόμου, ἐπὶ τῶν διατάξεων τοῦ ὁποίου εἶχον ἤδη μείνει σύμφωνοι αἱ δύο Διοικήσεις, κατόπιν μακρῶν συνεννοήσεων. Τὴν ἰδίαν ἡμέραν ὁ κ. Ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως, ἰδιαιτέρως, ὡς γνωστόν, ἐνδιαφερθεὶς διὰ τὴν λύσιν τοῦ ζητήματός μας, πράγματι διὰ τὸ ὁποῖον τοῦ εἴμεθα εὐγνώμονες, ἐκάλεσε παρ' ἑαυτῷ τοὺς ἐκπροσώπους τοῦ ἐν ἐνεργείᾳ προσωπικοῦ τῆς Τραπέζης καὶ τὸν ὑποφαινόμενον, διὰ νὰ ἀναγγείλῃ εἰς αὐτοὺς περιχαρὴς τὴν λύσιν τοῦ ζητήματός μας. Τὴν δὲ ἐπομένην, ὁ κ. ὑπουργὸς ἐπὶ τοῦ Συντονισμοῦ, ἐπανελάμβανεν εἰς τοὺς ἰδίους ἐκπροσώπους τὴν περὶ τῆς κυβερνητικῆς αὐτῆς ἀποφάσεως δήλωσιν τοῦ κ. ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν πρὸς τὴν Τράπεζαν. Ἐπρόκειτο δὲ περὶ τοῦ ἰδίου κειμένου Σχεδίου Νόμου τοῦ ὑποχρεοῦντος τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Νόμου 3662. Ὁ κ. ὑπουργὸς τοῦ Ἐμπορίου εἶναι ὁ χειρισθεὶς, ὡς κουράντες του, εἶναι ἡ λέξις, τὴν ὑπόθεσιν καὶ δὴ ὁ μεσολαβήσας εἰς τὰς μεταξὺ τῶν δύο Διοικήσεων συνεννοήσεις καὶ ὁ δοὺς εἰς τοὺς ἐκπροσώπους τοῦ Προσωπικοῦ τῆς Ἐθνικῆς, τοῦ ἐν ἐνεργείᾳ καὶ τοῦ ὑπὸ σύνταξιν τὴν βεβαίωσιν, ὅτι τὸ ζήτημά των θὰ ἐλύετο ὁριστικῶς πρὸ τῆς εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἀναχωρήσεως τοῦ κ. Ζολώτα 99,99%, ὅπως καλῶς θὰ ἐνθυμῆται.

Αἵ, λοιπόν, αἱ ἴδιαι ἀκριβῶς κυβερνητικαὶ προσωπικότητες, αἱ ἀποφασίσασαι τὴν ψήφισιν τοῦ Νόμου βάσει τοῦ εἰς χεῖρας των κειμένου τῆς συμφωνίας καὶ ἀναγγείλασαι τὴν ἀπόφασίν των ταύτην εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους, τὰ ἴδια δηλαδὴ φυσικὰ πρόσωπα, ὑπὸ τὸν μανδύαν τοῦ μέλους τῆς Νομισματικῆς Ἐπιτροπῆς, ἀπεφάσισαν τὴν ἀχρήστευσιν τοῦ πρὸ ὀλίγων μόλις ἡμερῶν ψηφισθέντος ὑπὸ τῆς Βουλῆς Νόμου. Καὶ τὸ χειρότερον ὁ ἴδιος ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, ὁ εἰσηγηθεὶς τὸν Νόμον, ὁ ἐπιμεληθεὶς τῆς ψηφίσεώς του καὶ ὁ δοὺς τὴν ἐντολὴν τῆς ἐκτελέσεώς του, συμφωνεῖ τώρα μὲ τὸν κ. Ζολώταν, δηλοῦνται εἰς τὴν Νομισματικὴν Ἐπιτροπὴν ὅτι ἀρνεῖται νὰ τὸν ἐκτελέσῃ. Προσφέρεται μάλιστα νὰ τὸν ἀκυρώσῃ, ρίπτων οὕτω τὴν ἰδίαν του ὑπογραφὴν εἰς τὸν κάλαθον τῶν ἀχρήστων... (πάντοτε κατὰ τὸ ἔγγραφον Ζολώτα).

Καὶ διατί ὅλα αὐτὰ τὰ ωραῖα πράγματα; Διότι ὁ κ. Ζολώτας ἀνεκάλυψεν ἐκ τῶν ὑστέρων ὅτι ἔχει ἀντιρρήσεις.

Ἀλλ' ὁ Νόμος ἔπρεπε νὰ γίνῃ μεθ' οἱασδήποτε ἀντιρρήσεις τοῦ κ. Διοικητοῦ. Ἠρωτήθη μήπως ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα, ὅταν, κατόπιν τῆς γνωστῆς ἐκείνης προεκλογικῆς συμφωνίας μεταξὺ τοῦ ἐκλιπόντος Διοικητοῦ καὶ τοῦ κ. Μαρκεζίνη, ἀπεφασίζετο τὸ ΑΙΣΧΟΣ ἐκεῖνο (ἔτσι τὸ ἐχαρακτήρισεν ὁ ἀείμνηστος Παπάγος) τοῦ χωρισμοῦ τοῦ κοινοῦ Ταμείου μας διὰ τοῦ Ν. Δ. 2626; (Τοῦτο ἐπαναλαμβάνει, μὲ ἄλλας λέξεις, καὶ ἡ εἰσηγητικὴ ἔκθεσις, λέγουσα ἐπὶ λέξει «ὁ ἐκ μονομεροῦς πρωτοβουλίας καὶ παρὰ τὰς ἐντόνους διαμαρτυρίας τῆς ἑτέρας πλευρᾶς, διαχωρισμὸς οὗτος κ.λ.π. κ.λ.π.).

Διατί τώρα, προκειμένου περὶ ἀποδόσεως τοῦ δικαίου, προκειμένου περὶ ἐπαναρθώσεως τῆς προσγενισμένης πρὸς τὸ Ταμεῖον καὶ τοὺς ἠσφαλισμένους του ἀδικίας, ὡς ὁμολογεῖται ἐν τῇ ἐκθέσει, διὰ τῆς ἀποδόσεως εἰς αὐτὸ τῶν ἀσφαλιστικῶν του κεφαλαίων, τῶν ὁποίων βίᾳ τὸ ἐστέρησαν, (τῶν χρημάτων, δηλαδή, τὰ ὁποῖα ἐπὶ δεκαετηρίδας ὁλοκλήρους κατέβαλλον οἱ ἠσφαλισμένοι), εἶναι ἀπαραίτητον νὰ συμφωνήσῃ ἐπ' αὐτοῦ ἡ Διαίκησις τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος;

Βεβαίως, ἂν ὁ κ. Ζολώτας ἐκήδετο περισσότερον τοῦ ἠθικοῦ κύρους τοῦ μεγάλου Ἱδρύματος, τὸ ὁποῖον ἐκπροσωπεῖ, ὄχι μόνον δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ εἶχεν ἀντιρρήσεις, ἀλλὰ θὰ ὤφειλε νὰ εἶχεν ἀναλάβει ὁ ἴδιος τὴν πρωτοβουλίαν τῆς ρυθμίσεως τοῦ ζητήματος, ἀφοῦ γνωρίζει τὰς ἐπὶ τοῦ θέματος εὐθύνας τῆς Τραπέζης τὴν ὁποίαν διοικεῖ καὶ γνωρίζει ἀκόμη, καλύτερον παντὸς ἄλλου, ὅτι ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα δὲν δύναται καὶ δὲν πρέπει νὰ ἐπωμισθῇ μόνη τὸ σχετικὸν τεράστιον βάρος.

Ἀντὶ τούτου, λησμονῶν ὅτι τὸ Ἐκδοτικὸν Ἵδρυμα ἀντλεῖ τὸ κῦρος του, ἵνα μὴ εἴπωμεν τὰ κέρδη του, ἀπὸ ἕνα Προνόμιον ποὺ ἀνῆκε κάποτε εἰς ἄλλον, βάλλει ἀπὸ πολλοῦ κατὰ τοῦ ἄλλου αὐτοῦ.

Καὶ δὲν ἀρκεῖται μόνον εἰς τὰ κατὰ τοῦ Ἱδρύματος ἀλλεπάλληλα πλήγματα. Θέλει νὰ συντρίψῃ καὶ τὸ προσωπικόν του, στερῶν χιλιάδας οἰκογενειῶν συνταξιούχων, μεταξὺ τῶν ὁποίων πλῆθος χηρῶν καὶ ὀρφανῶν καὶ αὐτοῦ τοῦ ἐπιουσίου των.

Ἀλλ' ἔστω ὁ κ. Ζολώτας ἐπιμένει νὰ διατηρῇ τὰς ἀντιρρήσεις του. Ποίαν ἀξίαν, ποῖον ἠθικὸν ἢ νομικὸν βάρος δύναται νὰ ἔχουν αἱ οἱαιδήποτε ἀντιρρήσεις του, ὅταν εἶναι βέβαιον, διότι ρητῶς ὁμολογεῖται καὶ ἐν τῇ συνοδευσάσῃ τὸ Νομοσχέδιον Ἐκθέσει τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Δημοσίου Λογιστικοῦ καὶ ἐν αὐτῷ τούτῳ τῷ ἐγγράφῳ Ζολώτα, ὅτι, κατ' οὐσίαν, πρόκειται περὶ ἐπιβαρύνσεως τοῦ Δημοσίου, εἰς ἀναγνώρισιν, προφανῶς, τῶν ἐπὶ τοῦ θέματος εὐθυνῶν του; Πόθεν ἀντλεῖ ὁ κ. Διοικητὴς τὸ δικαίωμα νὰ κηδεμονεύῃ τὸ Δημόσιον καὶ νὰ τοῦ ἀρνῆται τὴν ἐκπλήρωσιν ἑνὸς ὀφειλομένου καθηκόντος, πρὸς ἐπανόρθωσιν ὡμολογημένης ὑπ' αὐτοῦ ἀδικίας;

Ἀλλὰ τὸ ἔγγραφον Ζολώτα περιέχει καὶ ἄλλα τινά, τὰ ὁποῖα ἡμᾶς ὑποχρεώνουν νὰ πιστεύωμεν, μετὰ λύπης, ὅτι, ὅταν ὑπέγραφε τὸ πρὸς τὴν Ἐθνικὴν ἔγγραφόν του, ἄφινεν ἔκθετον τὴν σοβαρότητα τοῦ ἀξιώματός του.

Διότι, ἐνθυμηθεὶς τὸν κ. Καθηγητήν, φθέγγεται ἀπὸ καθέδρας: «Προσέθεσα δὲ ὅτι δὲν εἶναι νοητόν, Ὀργανισμὸς Ἀσφαλιστικὸς, ὡς τοῦ Ταμείου Συντάξεων, νὰ στηρίζεται εἰς συνεχεῖς παροχὰς τρίτων, ἐνῷ ἔδει νὰ στηρίζεται μετὰ τὴν διὰ τῆς ἐφ' ἅπαξ ἐνισχύσεως ἐξυγίανσίν του, ἐπὶ τῶν ἰδίων του πόρων καὶ δυνάμεων».

Γνωρίζει, ἐν τούτοις, ὅτι τὸ συσσωρευθὲν ἔλλειμμα ἀνέρχεται εἰς δρχ. 145.000.000 καὶ ὅτι μὲ τὸ ποσὸν τῶν δρχ. 70.000.000, τῆς εἰσφορᾶς του πρόκειται νὰ καλυφθῇ μέρος μόνον αὐτοῦ καὶ ὅτι παραμένει εἰς τὸ ἀκέραιον τὸ πρόβλημα τοῦ ἐξ 80.000.000 καὶ πλέον ἑκατομμυρίων τακτικοῦ ἐτησίου ἐλλείμματος. Ποῦ βλέπει τὴν ἐξυγίανσιν τοῦ Ταμείου διὰ τῆς ἐφ' ἅπαξ ἐνισχύσεώς του, περὶ τῆς ὁποίας ὁμιλεῖ; Ποῦ βλέπει τοὺς πόρους καὶ τὰς ἰδίας του δυνάμεις, ἐπὶ τῶν ὁποίων πρέπει τοῦ λοιποῦ νὰ στηρίζεται; Τοιαύτας ἀνακρίβειας μετέδωσεν εἰς τὰ μέλη τῆς Νομισματικῆς Ἐπιτροπῆς;

Ἀλλ' ὁ κ. Ζολώτας ὁμιλεῖ καὶ περὶ τῆς Ἐθνικῆς. «Ἡ πρόοδος, γράφει, κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος καὶ ἡ συνεχιζομένη εὐνοϊκὴ ἐξέλιξις τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, δημιουργεῖ εὐνοϊκὰς προϋποθέσεις περαιτέρω στηρίξεως τοῦ Ταμείου Συντάξεων».

Καὶ ἡ μὲν Ἐθνικὴ Τράπεζα πηγαίνει, βεβαίως, καλά, καὶ θὰ πάῃ ἀκόμη καλύτερα, χάρις εἰς τὴν μεγάλην ἐμπιστοσύνην μὲ τὴν ὁποίαν δὲν ἔπαυσεν νὰ τὴν περιβάλλῃ ὁ Ἑλληνικὸς Λαός. Καὶ ὄχι, βέβαια, διότι τὴν βοηθεῖ πρὸς τοῦτο ὁ κ. Ζολώτας... Ὁ Θεὸς καὶ ὁ ἴδιος ξεύρει τί τῆς ἔχει κάμει μέχρι σήμερον... Ἀλλὰ διότι διοικεῖται ὅπως διοικεῖται σήμερον.

Διοικητὴς ὅμως τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, ἰσχυρίζεται σοβαρῶς ὁ κ. Ζολώτας ὅτι ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα, μεθ' οἱανδήποτε βελτίωσιν τῆς θέσεώς της, δύναται νὰ καλύψῃ ΜΟΝΗ τὸ ἐξ 80. καὶ πλέον ἑκατομμυρίων τακτικὸν αὐτὸ ἐτήσιον ἔλλειμμα τοῦ Ταμείου μας; Δύναται, δηλαδή, νὰ συντηρήσῃ ἐπὶ μακρὸν τὰς 4.000 τοῦ ἐν ἐνεργείᾳ προσωπικοῦ της καὶ τὰς 2.500 τῶν συνταξιούχων της;

Δὲν γνωρίζει ὅτι ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα ἀντιμετωπίζει πρωτοφανεῖς συνταξιοδοτικὸν πρόβλημα, ἀφοῦ τὰ ὑπὸ σύνταξιν μέλη τοῦ Ταμείου μας εἶναι περισσότερα τῶν ἐν ἐνεργείᾳ ἠσφαλισμένων μελῶν του; Δὲν γνωρίζει ὅτι τὸ πρόβλημα τοῦτο εἶναι ἄλυτον, ἂν, εἰς τὰς ἰδίας της μεγάλας προσπαθείας δὲν προστεθοῦν καὶ ἐκεῖναι τῶν συνυπευθύνων εἰς τὴν δημιουργίαν τοῦ προβλήματος αὐτοῦ, δηλ. τοῦ Κράτους καὶ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος; Δὲν γνωρίζει ὅτι τὸ πρόβλημα αὐτὸ ἐδημιουργήθη διότι ὁ Νόμος 2510 τὴν μὲν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος ὑπεχρέωσε νὰ καταβάλῃ αὐτὴ τὰς συντάξεις τῶν, λόγῳ ἀποσυμφορήσεως, ἀπολυθέντων ὑπαλλήλων της, ἐνῷ, τὴν Ἐθνικήν, λόγῳ τῆς τότε ἀσυνειδησίας τοῦ Ἡλιάσκου, ἀφῆκεν ἐλευθέραν νὰ ἐπιρρίψῃ ὁλόκληρον τὸ βάρος τῆς συνταξιοδοτήσεως τῶν 1.500 ἀπολυθέντων ὑπαλλήλων της ἐπὶ τοῦ Ταμείου, ἐξ οὗ καὶ ἡ ἐπελθοῦσα ἄμεσος συντριβὴ τοῦ τελευταίου; Δὲν γνωρίζει τὰς ἐπὶ τοῦ θέματος εὐθύνας τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ἐκ τοῦ ἀνωμάλου τρόπου χωρισμοῦ τοῦ κοινοῦ των Ταμείου διὰ τοῦ Ν.Δ. 2626, προνοήσαντος μόνον περὶ διανομῆς τοῦ ἐνεργητικοῦ τοῦ Ταμείου καὶ ἀφήσαντος ὁλόκληρον σχεδὸν τὸ συνταξιοδοτικὸν βάρος ἐπὶ τῶν ὤμων τοῦ ἤδη ἐκ τῶν γνωστῶν ἀφορμῶν κλονισμένου Ταμείου τῆς Ἐθνικῆς; Τώρα, τὸ πρῶτον, λαμβάνει μήπως γνῶσιν τῶν πραγμάτων αὐτῶν ὁ κ. Διοικητὴς;